

SELECT

DE SOCI

FAMILI

GRÆCÆ LATINÆ

AD

GRÆCIAN STUDII

JUVENIUM

PARATI

CRACOVI

IN OFFICINA M. J. G. R. M. P.

M. DC. LXXX

19495 Th *Aesopus*
S E L E C T Æ

Æ S O P I

2359

F A B U L Æ

GRÆCE & LATINE,

IN

GRATIAM STUDIOSE

J U V E N T U T I S

P O L O N Æ.

C R A C O V I Æ.

TYPIS SCHOLÆ PRINCIPIS REGNI UNIVER:CRAC:

M. DCC. LXXXVI.

Polonistka
Konstancja
Univ. Warsz.

Wojciech G...
<http://rcin.org.pl>

XVIII. 1. 1579

W. H. E. T. A.

1850

W. H. E. T. A.

W. H. E. T. A.

W. H. E. T. A.

W. H. E. T. A.

STUDIOSÆ

JUVENTUTI POLONÆ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ.

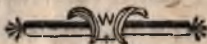
---

*H*ic habetis, Adolescentes optimi, majorem, eamque pulchriorem Æsopicarum fabularum partem, quæ primos vestros, in linguæ græcæ studio, passus suaviter dirigere possunt; si modo veritas sub tenui & blando allegoriæ velo latens vobis arrideat. Quò facilior autem vobis ac jucundior harum-ce fabellarum Lectio fieret, hunc Libellum ita informari curavimus, ut dum ex unâ parte græcus sermo, ex alterâ latinus, isque quam simplicissimus, & (ut aiunt) merè literalis haberetur. Hoc etenim modo, sine longâ verborum inquisitione, quæ Tirones vel minus timidos aliquando terret, primo ut ita dicam, impetu, græcum textum arripietis, hilarioribus que oculis perlegetis, hinc que, ni fallor, citius intelligetis quam verum sit, Æsopicum illud:

λυδ: ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερά τῶν πραγμάτων εὐπρόσιτα ποιεῖ. (*) Hanc igitur versionem, quantumvis simplicem, inelegantem, & ferè agrestem benignè accipite, Studiosi Juvenes; non tamen ullus, quæso, vobis metus sit ne inde pravum & ingratum Linguae Latinae saporem imbibatis; quantum enim in nobis erit, efficiemus, ut quidquid rude, peregrinum, & incultum in hac versione, occurrit, id coram, purius, & elegantius interpretemur. Quamobrem Phædrum, Avienum, Faernum, aliosque qui Æsopicas fabulas, Latine scribendo, imitati sunt, nos ipsi, ut duces & magistros, pro viribus, imitari studebimus.

Valete, Optimi Juvenes, hisque Apologis & Allegoriis, quasi lacte, fruamini donec adultiores facti, solidioribus cibis, in feracissimis græcæ Poeseos & eloquentiæ viridariis, frui possitis.

Cracoviæ. XVII. Cal. Oct. M. DCC. LXXXVI.

(*) vid. pag. 9. Fab. Leonis & Vulpis.

YONQZIA

Æ S O P I

C O M M E N D A T I O .

Æsopus, ille è Phrygiâ fabulator, haud immeritò sapiens existimatus est, cum, quæ utilia monitu suasuque erant, non severè, non imperiosè præcepit & censuit, ut philosophis mos est; sed festivos delectabilesque apologos commentus, res salubriter ac prospicenter animadversas, in mentes animosque hominum cum audiendi quadam illecebrâ, inducit. Velut hæc ejus fabula de aviculæ nido lepidè atque iucundè, præmonet, spem fiduciamque rerum, quas efficere quis possit, haud unquam in alio, sed in semet ipso habendam.

A. Gellius in noctib. Attic.

ΑΙΣΩΠΟΥ

ΜΥΘΟΙ.

ΑΕΤΟΣ & ΑΛΩΠΗΞ.

Αετός & αλώπηξ φιλωθέντες, πλησίον ἀλλήλων οἰκεῖν ἐγώσων, βεβαίωσιν Φιλίας ποιέμενοι, τὴν συνήθειαν. ὁ μὲν ἔν ἐφ' ὑψηλῆ δένδρον τὴν καλλιὰν ἐπήξατο ἢ δὲ αλώπηξ ἐν τοῖς ἐλαστα θάμνοις ἐτεκνοποίησατο. ὄπινομὴν ἔν ποτε τ' αλώπειον παρεσελθούσης, ὁ αετός, τροφῆς ἀπορῶν, καταπήσας ἐπὶ τ' θάμνων, & τὰ τέκνα ταύτης ἀναρπάσας, ἅμα τοῖς αὐτῆ νεοτῶσις ἐθροινήσατο. ἢ δὲ αλώπηξ ἐπανελθούσα, & τὸ πρῶτον μαθήσασα, & ποσέτον ἐπὶ τῶν τέκνων νηιάθη θανάτῳ, ὅσον ἐπὶ τῶν τῆς ἀμύνης δπόρω. χερσαία ᾗ ἔσα πῆνόν διώκειν ἐχθρία τε ἦν. διο & πόρωθεν ἔασα, τῆθ' ὁ & τοῖς ἀδυνάτοις ἐσὶν ἀπορῶν, τῶν ἐχθρῶν κατηράτο. & πολλῶν δὲ ἔσερων αἰχμητῶν ἐπ' ἀρχῆς θυούτων, καταπήσας ὁ αετός, μέρος π' τ' θυμάτων σὺν ἐμπύροις ἀνθραξίν ἤρπασε, καπὶ τ' νεοτῶν ἤγαγεν. ἀνέμας ᾗ σφοδρῶς πύδσαντ' ἔτινικαύτα, &

Φλο-

Æ S O P I

F A B U L Æ.

AQUILA & VULPES.

Aquila & vulpes, inicitâ amicitîâ propè vicem habitare statuerunt, confirmationem amicitîæ facientes, consuetudinem. Aquila igitur super altam arborem, nidum affixit. Vulpes autem in proximis fruticetis filios peperit. Ad pabulum igitur, aliquando, vulpe profectâ, aquila cibi indigens, devolans in fruticeta, filios illius abreptos, unâ cum suis pullis epulata est. At vulpes reversa, & re cognitâ, non tam filiorum afflicta est morte, quam vindictæ inopiâ. terrestris enim cum esset, volucrem persequi non poterat, quamobrem & procul stans, id, quod & impotentibus est facile, inimicæ maledicebat. non multo autem postea capram quibusdam in agro sacrificantibus, devolans aquila, partem aliquam victimæ, cum ignitis carbonibus rapuit,

A2

Φλογός αναδοθείσης, οἱ ἀετῆες ἀπῆνες ἐπι-
τυγχάνοντες, ὀπῆεντες εἰς γῆν κατέπεσον. ἢ
δι' ἀλώπηξ ὑπιδραμῶσα, ἐν ὄψει τῆς αἰετῆς πάντας
κατέφαγεν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ Φίλιαν παρασσου-
δῶντες, καὶ τὴν ἐκ τῶν ἠδικημένων Φύρωσι πι-
μωρίαν δι' ἀσθένειαν, ἀλλὰ τὴν γε θεῖαν δίκην
εἰ διακρίσονται.

ΑΗΔΩΝ ἢ ΙΕΡΑΞ.

Ἀηδῶν ἐπὶ δένδρῳ καθεζομένη, καὶ τὸ εἶωθός
ἤδεν. Ἰέραξ ὃν ἴσασαμεν, καὶ τροφῆς
ἀπορῶν, συνείληφεν ἐπιπίσας. ἢ δι' ἀναρῆσθαι
μέλλουσα, εἶδειτο τὴν ἰέρακα μὴ βρωτῆναι; μηδὲ
ἴδαντι εἶναι ἰέρακος γαστέρα πλήρην, δεῖν ὃν
αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον, ἐπὶ τὰ μείζω τῶν
ὀρνέων τραπέσθαι. καὶ ὁ ἰέραξ ὑπολαβὼν, εἶ-
πεν, ἀλλ' ἐγὼ γε ἀφρῶν ἀν εἶναι, εἰ τὴν ἐν
χερσὶν ἐτοίμην τροφήν ἀφῆς, τὰ μὴ φαίνό-
μενά πω δικαιοίμι.

Επι-

puit, & in nidum detulit. vento autem ve-
hementi flante tunc temporis, & flammâ,
redditâ, pulli aquilæ, implumes adhuc cum
essent, afsati in teram deciderunt. vulpes
verò accurrens, in conspectu, aquilæ omnes
devoravit.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod ii qui amici-
tiam violant, etsi, ab injuriâ læsis fugiant
ultionem, propter impotentiam, verumta-
men divinam Justitiam non depulfuri sint.

PHILOMELA & ACCIPITER.

Philomela super arborem sedens, secun-
dum morem canebat. accipiter autem
intuitus & cibi indigens, eam comprehen-
dit advolans; hæc autem occidi futura,
rogabat accipitrem ne devoraretur; neque
enim sufficientem esse ad accipitris ven-
trem implendum, oportere autem ipsum
cibi indigentem ad majores avium conver-
ti. accipiter autem respondens, ait: sed ego
certè demens essem, si hunc in manibus
paratum cibum dimittens, nondum appa-
rentia infectarer.

Affa-

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἕως ἀλόγιστοί εἰσι, οἱ δὲ ἐλπίδα πλείων ἀδύλων, τὰ ἐν χερσὶ περιεμένοι.

ΑΛΩΠΗΞ καὶ ΤΡΑΓΟΣ.

Ἀλώπηξ καὶ τράγος διψῶντες εἰς Φρέαθ κατέβησαν. μὲν δὲ τὸ πίνειν, τὸ τράγος σκεπτομένην τὴν ἄνοδον, ἡ ἀλώπηξ ἔφη, θάρσει, χρησιμὸν πᾶσι εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν ἐπιβουλήσῃ. εἰ γὰρ ὀρθῶς σταθεῖς, τὰς ἐμπροσθεν πόδας τῶν τοίχων προσερείσῃς, καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τὰς ἐμπροσθεν κλινεῖς, ἀναδραμεῖσα δὲ τῶν ἑσῶν αὐτῆς νῶτων καὶ κερμάτων, καὶ ἐξω τῶν Φρέαθ ἐκείθεν πηδήσασα, καὶ σε μὲν τὸ ἀνασπασάσῃ ἐντεύξῃ. τὸ δὲ τράγος πρὸς τὸ ἐπιμύθως ὑπερηταμένην, ἐκείνη τὸ Φρέαθ ἕως ἐκπηδήσασα, ἐσκίρτα περὶ τὸ σῶμα ἡδομένη· ὃ δὲ τράγος αὐτὴν ἐμμεθετο, ὡς παραβαίνουσαν ταῖς συνθήκῃς. ἡ δὲ, ἀλλ' εἰ ποσούτως, εἶπε, Φρένας ἐκέκτησο, ὅπως ἐν τῷ πύργῳ τράγας, ἢ πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναβῆς, πρὶν ἢ τὴν ἄνοδον σκεψασθαι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἕως καὶ τὸν Φρόνιμον ἀνδρα

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod & homines sic irrationabiles sunt, qui propter spem plurimum incertorum, ea quæ in manibus sunt, prætermittunt.

VULPES & HIRCUS.

Vulpes & hircus sitientes, in puteum descenderunt; sed cum bibissent, hirco considerante ascensum, vulpes ait: confide, utile quidpiam & in utriusque salutem excogitavi; si enim rectus stans, & anteriores pedes parieti applicueris, & cornua similiter in anteriorem partem inclinaveris, accurrens per tua ipsa tergora & cornua; & extra puteum illinc saliens, & te postea extraham hinc. hirco autem promptè inserviente, illa a puteo cum sic exiluisset; exultabat circa os putei lætabunda. at hircus ipsam accusabat, tanquam transgredientem conventiones. hæc autem; sed si tot, inquit, mentes possideres quot in barbâ pilos, non prius utique descendisses, antequam egressum considerasses.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod sic & prudenten-

ἄνδρα δὲ πρῶτον τὰ τέλη σκοπῶντα τῆ πραγ-
μάτων, εἶθ' ἕτως αὐτοῖς ἐγγχεῖν.

ΑΛΩΠΗΞ ἢ ΛΕΩΝ.

Ἀλώπηξ μὴπω γεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ
κατὰ πῶνα τύχην αὐτῷ σπυήνησε,
τὸ μὲν πρῶτον ἕτως ἐφοβήθη, ὡς μικρὰ ἢ δόπο-
σανεῖν· ἐπειτα τὸ δεύτερον γεασαμένη, ἐφοβήθη
μὲν, ἔ μὴν ὡς τὸ πρῶτον. ἐν τρίτῃ δὲ τῶ-
ν γεασαμένων, ἕτως αὐτὴ κατεδάρρησεν, ὡς
ἢ προσελθεῖσα, διαλεχθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ Συνήθεια ἢ τὰ φο-
βερά τῶν πραγμάτων εὐπρόσιτα ποιεῖ.

ΑΛΩΠΗΞ ἢ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Ἀλώπηξ ἢ κροκόδειλος ἠμφισβήτην περὶ
εὐγενείας. πολλὰ δὲ τοῦ κροκόδειλου ὑ-
περήφανα περὶ τῆς προγονῶν διεξιόντος λαμ-
πρότης, ὡς γυμνασιαρχησῶν, ἢ ἀλώ-
πηξ ὑπολαβέσα, ὡς τὰν, εἶπεν, ἀλλὰ καὶ
μὴ σὺ λέγῃς, ἀλλὰ δὴ τὸ δερματὸς γε φαίνῃ,
ὡς ἐκ παλαιῶν ἐτῶν εἰ γυμνασμένῳ.

Ἐπι-

dentem virum oportet prius fines conside-
rare rerum, deindè sic ipsas aggredi.

VULPES & LEO.

Vulpes nondum conspicata leonem, post-
quam per aliquem casum ei occurris-
set, primùm quidem, sic timuit ut fermè
moreretur. deindè secundò intuita, timuit
quidem, non tamen ut prius. tertid autem
ipsum conspicata, sic contrà eum ausa est,
ut & accedens colloqueretur.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod consuetudo
& terribilia rerum, accessibilia facit.

VULPES & CROCODILUS.

Vulpes & crocodilus contendebant de
nobilitate. cum multa autem crocodilus
superba de progenitorum narrasset splen-
dore, quatenus exercitationibus præfecto-
rum, vulpes respondens, ὁ amice, inquit,
sed si ipse nihil dicas, tamen ex cute vi-
deris, quam ex antiquis annis sis exer-
citatus.

Affa-

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ψαυδομένων ἀνδρῶν ἐλεγχθῆναι πράγματα γίνεσθαι.

ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ἢ ΠΕΡΔΙΞ.

Ἀλεκτρούνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας, περιάμενος ἢ περδικα, συν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι τῶν δὲ τυπῶντων αὐτὸν, ἢ ἀπελαυόντων, ἐκείνῃ ἡμέρᾳ σφόδρα, νομίζων ὡς ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούων ὡς δὲ μὲν μικρὸν κακείνης εἰώρανε μαχομένους, ἢ ἀλλήλους κῆρποντας, ἢ λύπης ἀπολυθεῖς, εἶπεν, ἀλλ' ἐγὼ γε ἀπὸ τῆς νῦν ἔλυψομαι, ὁρῶν ἢ αὐτὰς μαχομένους ἀλλήλοις.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ Φορῆνιοι ῥαδίως φέρουσι τὰς πρὸς τῶν ἀλλοτρίων ὑβρεῖς, ὅταν αὐτὰς ἴδωσι μὴδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.

ΑΛΩΠΗΞ.

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθῆσα ὑποκρυθεῖ, ἢ ἔκαστα τῶν αὐτῆς σκεδῶν διερωτώμενη, εὔρει καὶ κεφαλὴν μορμολυκίαν εὐφυῶς κατεσκδασμένην, ἢν ἢ ἀναλαβῆσα ταῖς χερσὶν, εἴφῃ, ὡς οἶα κεφαλὴν, ἢ εἴγεφαλον εἶν ἔχει.

Επι-

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod mentientium hominum convictio, res ipsæ fiant.

GALLI & PERDIX.

Gallos quidam habens in domo, emens & Perdicem, cum illis dimisit pasci. Illis autem verberantibus ipsam, & expellentibus, illa contristabatur valdè, existimans se, tanquam alienigenam hæc pati à Gallis. ut autè pauld post & illos vidit pugnantes, & invicem cædentes, tristitiâ liberata, dixit: sed ego quidem, ab hoc tempore, non tristabor; videns & ipsos pugnantes inter se.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod prudentes facillè ferunt ab alienis injurias, quando ipsos viderint neque à domesticis abstinentes.

VULPES.

Vulpes in domum veniens histrionis, & singula ipsius vasorum inquirens, invenit & caput Larvæ egregiè fabricatum; quod & suscipiens manibus, dixit: ô quale caput & cerebrum non habet.

Affa-

Επιμύθιον.

Ο μῦθος ἔστι ἀνδρῶν μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, καὶ δὲ ψυχῇ ἀλογίστους.

ΑΝΘΡΑΚΕΥΣ καὶ ΓΝΑΦΕΥΣ.

Ἀνθρακεύς ἐπι πνός οἰκῶν οἰκίας, ἤξει καὶ γναφεα πωλαζόμενον αὐτῷ συνοικῆσαι. ὁ δὲ γναφεύς πωλαζὼν ἐφη. ἀλλ' εἰ ἂν τετο δυναίμην ἐγωγε πρῶξαι. δέδρα γὰρ, μήπως ἀπὸ ἐγὼ ληλαάνω, αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος ἔστι δηλοῖ, ὅτι πάν τὸ ἀνέμοιον, ἀνεμώνων.

ΑΛΙΕΙΣ.

Ἀλιεῖς εἰληον σαγήνην βαρείας δὲ αὐτῆς ἕσης, ἐχαίρον καὶ ἐσκήρτων, πολλὴν εἶναι τὴν ἀγρῶν νομίζοντες. ὡς δ' ἐπὶ τῆς ἡδονῆς ταύτην ἐλκύσαντες, τῶν μὲν ἰχθύων εὐρον ὀλίγους, λίθον δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέτη, ἀθρομειν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν, καὶ τὸς ἐπὶ τῇ ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι καὶ τὰναντία πρῶξαι πειλήφασιν. εἰς ὃ καὶ αὐτοῖς πρῶξαι πρῶξαι εἶπε, μὴ ἀχθόμεθα, ὡς ἐταῖροι τῇ ἡδονῇ, ὡς

Affabulatio.

Hæc fabula ad viros, magnificos quidem corpore, secundum animam vero inconsultos.

CARBONARIUS & FULLO.

Carbonarius, in quadam habitans domo, rogabat & fullonem accedentem secum cohabitare. at fullo respondens, inquit: sed non ego hoc facere possem; timeo enim ne fortè quæ ego dealbo, ipse fuligine impleas.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod omne dissimile, infociabile.

PISCATORES.

Piscatores trahebant sagemam; gravis autem illa cum esset, gaudebant & exultabant, magnam esse prædam existimantes. cum autem in littus ipsam traxissent, pisces quidem invenerunt paucos, lapidem vero in eâ pergrandem, tristari cæperunt & mœrere, non tam de piscium paucitate quam quod & contraria, opinione præsumperant, unus vero quidam in illis senior dixit:

ὡς εἴκειν, ἀδελφὴ ἔστιν ἡ λύπη καὶ ἡμᾶς ἐν
ἔδει ποσάυτα περιθουθέντας, πάντως π καὶ
λυπηθῆναι.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι εἰ δὲ λυπεῖσθαι ἐπι ταῖς
δποτυχίαις.

ΚΟΜΠΑΣΤΗΣ.

Ἄνθρωπος ἀποδημιῶν, εἶτα ὅτε πάλιν πρὸς
τὴν ἑαυτῶν γῆν ἐπανελθὼν, ἀλλὰ τε
πολλὰ ἐν διαφόροις νηδραγαθικῶν χωραῖς
ἐκομπαζε, καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ πεπνησκειναι
πίδημα, οἷον εἰς τῆς ἐπ' αὐτῶν δυνατὸς εἶναι
εἶναι πηδῆσαι πρὸς τὰ ὅτι καὶ μάρτυρας τὴν
ἐκεῖ παρόντας ἐλεγε εἶχεν. τῆς ὅτι παρόν-
των πρὸς ἀπολαβῶν, εἶπε. ὦ εἴ, εἰ ἀλη-
θὲς τὰ ἔστιν, εἰδὲν δεῖ σοι μαρτύρων. ἰδὲ Ῥό-
δος, ἰδὲ καὶ τὸ πίδημα.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι εἰ μὴ πρὸς χεῖρα
ἢ τὰ πράγματα ἀποδείξῃς ἢ, πᾶς λόγος
περιττός ἐστιν.

ΚΑΚΟ-

dixit: ne ægrè feramus ò socii, nam volu-
ptati, ut videtur, soror est tristitia; & nos
igitur oportebat tantùm antea lætatos, om-
nino aliquâ in re affligi.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod non oportet
contristari de spei frustrationibus.

JACTATOR.

Vir quidam peregrinatus, deinde autem
in suam patriam reversus, alia que multa
in diversis gessisse locis gloriabatur, at-
que etiam in Rhodo saltasse saltum, qualem
nemo eorum secum viventium capax esset
saltare. ad hoc autem & testes ipsos qui ibi
interfuerant dicebat se habere. eorum autem
qui aderant quidam respondens, dixit: heus
Tu! si verum hoc est, nihil opus est tibi
testibus. En Rhodus, en & saltus.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod si non prom-
pta rei demonstratio sit, omnis sermo su-
pervacaneus est.

MALI-

Ανὴρ κακοπράγμων, εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς ἦ-
κεν Ἀπόλλωνα, πειρᾶσαι τῆτον βελο-
μενος. καὶ δὴ λαβὼν σφραθιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τῆτο
τῇ εἰρήνῃ σκεπασας, ἔστη τε τῆ τριποδος ἐγγιστα,
καὶ ἤρετο τὸ θεόν, λέγων. ὦ Ἀπόλλον, ὁ μὲν χείρας
φέρω, ποτέρου ἐμπνουν ὄσιν, ἢ ἄπνουν; βελο-
μενος ὡς εἰ μὲν ἄπνυν εἴποι, ζῶν ἀναδείξαι τὸ
σφραθιον· εἰ δὲ ἐμπνυν, δὴθὺς Ἀποπνίξας, νε-
κρὸν εἰκείνο προγευεγίειν. ὁ δὲ θεὸς τὴν κακοτε-
χνοῦ αὐτῆ γνῆς ἐπίνοιαν, εἶπεν ὀπότερον, ὦ ἔ-
τος, βελεῖ ποιῆσαι, ποίησον. παρὰ σοὶ κείτα γὰρ
τῆτο παρᾶξαι, ἢτοι ζῶν ὁ κατέχης, ἢ νεκρὸν
ἀποδείξαι.

Επιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῖον ἀπαραλόγι-
στον καὶ ἀλάθητον.

ΓΕΡΩΝ καὶ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Γέρων ποτὲ ξύλα τεμῶν ἐξ ὄρας, κατὰ ὤμων
ἀράμενος, ἐπείδῃ πολλὴν ὁδὸν ἐπιχθισ-
μένως ἐβάδισεν, ἀπειρηκῶς ἀπέθετό τε τὰ ξύ-
λα, καὶ τὸν θάνατον ἐπεκαλεῖτο. τῆ δὲ
θανάτῃ δὴθὺς Ὀψιαντος, καὶ τὴν αἰτίαν συν-
θανο-

Vir malignus, ad eum qui in Delphis est
vivit apollinem, tentare hunc volens; at-
que ided cum accepisset passerculū in ma-
nu, & illum veste contexisset, stetit & tri-
podem proximè, & rogabat Deum, dicens:
ô Apollo, quod in manu fero, utrūm vivum
est, an mortuū, volens, quod si mortuū di-
ceret, vivum ostendere passerculum; sin-
autem, vivum statim suffocans, mortuum il-
lum proferre. at ipse Deus hanc malignam
illius noscens mentem, dixit: utrumlibet,
heus Tu! vis facere, fac. penes te est enim
illud facere, sive vivum quod tenes, sive
mortuum ostendere.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod divinum nu-
men indeceptibile, & inlatibile sit.

SENEX & MORS.

Senex, aliquando, ligna cum incidisset ex
Smonte, & super humeros elevasset, post-
quam multam viam oneratus ambulavit, de-
fectus deposuit & ligna, & mortem ut ve-
niret, invocabat. morte autem statim ad-
stante,

B

stante,

φανομένα δι' ἣν αὐτὸν καλοῖν, ὁ γέρον ἐφη,
ἵνα τ' ὀρότον τέτον ἀρας ἐπιθῆς μοι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ἕπι πῶς ἀνθρώπος φιλό-
ζων, καὶ μυρίοις κινδύνοις περιπεσὼν
δοκῆ φανάτε ἐπιθῆμειν, ὁμῶς τὸ ζῆν πολὺ πρὸ
τῆ φανάτε αἰρεῖ.

ΓΕΩΡΓΟΣ ἢ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

Γεωργός τις μέλλων καταλύειν τὸν βίον, ἢ
βηλομεν τες εαυτὲ παῖδας πείρα
λαβεῖν τ' γεωργίας, προσκαλεσάμει αὐτῆς,
ἐφη, παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸν βίον ὑπέ-
ξειμι, ὑμεῖς δὲ ἀπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κε-
κρυπῆαι ζητήσαντες, εἰρήσετε πάντα. οἱ μὲν ἐν
οἰκθέντες ἡσαυρὸν ἐκεῖ πρὸ κατορωρύχθαι,
πᾶσαν τὴν ἀμπέλῳ γῆν μὲ τὴν ἀποβίωσαν τῆ
πατρὸς καλεσκαψαν, ἢ ἡσαυρῶ μὲν εἰ περιμέ-
τυχον, ἢ δὲ ἀμπέλῳ καλῶς σκαφείσα, πολ-
λαπλασίονα τ' καρπὸν ἀνέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάματος, ἡσαυρός ἔστι
τοῖς ἀνθρώποις.

I YNY

stante, & causam interrogante, propter
quam, ipsam vocaret; Senex dixit, ut hoc
onus ipsum attollens, imponas mihi.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod omnis ho-
mo amator vitæ existens, & si in mille pe-
ricula incidens, videatur mortem appetere,
attamen vivere multò magis morti præ-
eligit.

AGRICOLA & FILII EJUS.

Agricola quidam futurus finire vitam, &
volens suos filios periculum facere a-
griculturæ, cum advocasset illos, ait: filii
mei, ego quidem jam è vitâ discedo, vos
autè quæ in hac vineâ, mihi occultata sunt,
cum quæsieritis, invenietis omnia. illi igi-
tur rati thesaurum illic, alicubi defossum
esse, omnem hujus vineæ terram, post in-
teritum Patris effoderunt, & thesaurum qui-
dem non invenerunt: sed vinea pulchrè,
fossa multiplicem fructum reddidit.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod Labor, the-
saurus est hominibus.

B 2

MULIER

ΓΥΝΗ ἢ ΟΡΝΙΣ.

Γυνή τις χῆρα ὄρνιν εἶχεν, καθ' ἐνάσθη
 ἡμέραν ὠόν αὐτῇ πιττασαν· νομίσασα ὅ
 ὡς εἰ πλείεσ τῇ ὄρνι κριθὰς παραβάλλοι, δις
 τέξε τὴν ἡμέραν, τέτο πεποίηκεν. ἡ δὲ ὄρνις πι-
 μελής γλυομένη, ἐδί' ἀπαξ τὴν ἡμέραν τεκεῖν
 ἠδύνατο.

Επιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῆς
 πλεόνου ὑπερμενευτες, καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλου-
 λασσι.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ ἢ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

Δύο νεανίσκοι μαγεῖρω παρεκείθητο, καὶ δὴ
 τὰ μαγεῖρα περὶ τῆς οἰκείων ἔργων
 ἀχολαμένους, ἄτερος τῶν μερῶν τῆς κρεῶν
 ὑφελόμενος, εἰς τὸν θάτερον καθίκε κώλον.
 ὑπεραδέντ' ὅ τὰ μαγεῖρα, καὶ τὸ κρέας ὑπε-
 ζήτην, ὁ μὲν εὐληφῶς ὠμυσε μὴ ἐχθρῶ. ὁ
 ὅ ἐχθρῶ, μὴ εὐληφῶσα. ὁ ὅ μαγεῖρ' αἰατόμε-
 νος τὴν κακουργίαν αὐτῶν, εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐμε
 λάθητε, τὸν γ' ὑποκείμενον θεὸν ἐκεῖν λήσαθε.

Επιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνθρώπους ὑπο-
 κέου-

MULIER & GALLINA.

Mulier quædam vidua gallinam habebat,
 per quamlibet diem, ovum ipsi pari-
 entem, putans autem quod si plura hordea
 projiceret, bis pareret, in die, hoc fecit. at
 gallina pinguis facta, neque semel in die,
 parere poterat.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod, propter a-
 varitiam plura desiderantes, & præsentia
 amittunt.

ADOLESCENTULI & COQUUS.

Duo adolescentuli coquo afsidebant, &
 jam Coquo circa aliquid domestico-
 rum operum occupato, alter horum partem
 quamdam carniæ cum abstulisset, in alte-
 rius imposuit sinum. reverso igitur coquo,
 & carnem quærente, hic quidem qui abstu-
 lerat, jurabat non habere; qui autem habe-
 bat, non abstulisse. Coquus verò sentiens
 malignitatem ipsorum dixit: sed & si me
 latueritis, pejeratum Deum minimè latebitis.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod etsi homi-
 nes,

κέντες λαβόμεν, ἀλλὰ τὸν γε θεὸν ἐλήσομεν.

ΑΙΛΟΥΡΟΣ ἢ ΜΥΞ.

Εν οἰκίᾳ πνὶ πολλῶν μυῶν ὄντων, αἰλουρὸς τῆτο γὰρ ἦεν ἐνταῦθα, ἢ κατέκασεν αὐτῶν συλλαμβάνων κατὰ θίεν. οἱ δὲ καθ' ἑκάστην ἑαυτὸς ἀναλίσκομενος ὄρωντες, ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους, μηκέτι κάτω καθέλθωμεν, ἵνα μὴ παντάπασιν ἀπολωμεθα. τὸ γὰρ αἰλουρὸς μὴ δυναμὲν δάρεθ' ἐξινηεῖται, ἡμεῖς σωτησόμεθα. ὁ δὲ αἰλουρὸς μηκέτι τῆς μυῶν καθιόντων, ἐγνω δι' ὀπνοίας αὐτὸς σοφισζόμενος ἐκκαλέσασθαι. ἢ δὴ ἀπὸ πατῆρα πνὸς ἑαυτὸν ἀναβας, ἀπηνώρησε, ἢ πρὸς πεποιετο νεκρὸν εἶναι. τῆς δὲ μυῶν πρὸς παρακύψας, ἢ ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη, ὦ ἔτος κἀν θύλαξ γένη, ἐπρὸς ἐλδίσομαι σοι.

Ἐπιμύθειον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅταν τὸ ἐνίων μοχθηρίας περιφύωσιν, κενεπ αὐτῆς ἐξαπατῶνται ταῖς ὑποκρίσεσιν.

ΑΛΩ-

nes, pejerantes latuerimus; attamen Deum non latebimus.

FELIS & MURES.

In domo quâdam, multis muribus existentibus, felis hoc sciens venit illuc & singulum quemque eorum apprehendens devorabat. Illi autem quotidie se ipsos absumptos videntes, dixerunt ad invicem, non amplius infra descendamus, ne omnino intereamus. Nam fele non valente huc venire, nos servabimur. sed felis, non amplius muribus descendentibus, statuit per astutiam illos decipiens evocare. atque ideò à paxillo quodam se ipsum, cum absendisset, suspendit, & simulabat mortuum esse. Sed murium quidam cum curiosè introspexisset, & vidisset, dixit: heus Tu! etsi faccus farinæ fias, non ad te accedam.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod homines prudentes, quando nonnullorum pravitatem experti fuerint, non amplius illorum seducantur simulationibus.

VUL-

Εν Συνόδῳ ποτὲ τῶν ἀλόγων ζώων ὠρχήσατο πῆνη, ἢ ἀδοκίμησας βασιλεὺς ἀπ' αὐτῆς ἐχειροτονήθη. ἀλώπηξ δὲ αὐτῷ φρονήσασα, ὡς ἐν πνι παγίδι κρέας ἐθεάσατο, τὴν πῆνην λαβῆσα, ἐνταῦθα ἤραχεν, ὡς ἄρτι μὲν αὐτὴ λέγεσθαι, ἡσαυρὸν τῆτον, μὴ μέντοι ἢ χρησασθαι αὐτῷ τῷ βασιλεῖ ἢ τῆτον ὀνόματι διδώσι. ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς αὐτὸν, ἅτε δὴ βασιλεύον, τὸν ἡσαυρὸν ἀνελεῖται. ὁ δὲ ἀπεπισκέπτως προσελθὼν, ἢ συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς παγίδος, ὡς ἐξαπατήσασαν, ἐμέμφετο τὴν ἀλώπηκα. ἢ ὅτι πρὸς αὐτὸν, ὡς πῆνηκε, τοιαύτην σὺ μωρίαν ἔχων, τῶν ἀλόγων βασιλεύσεις;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πράξεσι πῆνην ἀπερσοκέπτως ἐπηρεάζοντες, δυστυχίμασι ἀπειπίθησι.

ΙΞΕΥΤΗΣ ἢ ΕΧΙΣ.

Ιξάλῃς ἰξὸν ἀναλαβὼν ἢ χαλαμάς, πρὸς ἄγρον ἐξῆλθεν. ἰδὼν ὅτι νιχλὸν ἐφ' ὑψηλῆ δένδρος καθεζομένην, ἢ τῆς χαλαμάς ἀλλήλοις ἐπὶ μῆκος Συνάψας, ἀνω πρὸς αὐτὴν συλαβεῖν βεβλόμενος ἐφείρα. ἢ δὴ λαθὼν, ἔχουκοιμω-

In concilio, quondam, irrationalium animalium saltavit Simius, & approbatus, Rex ab illis electus est. Vulpes autem ei invidens, ut in case quâdam carnem vidit, simium accipiens, illuc duxit, quod invenisset quidem ipsa dicens thesaurum illum, non tamen & usam fuisse eo; Regi enim, hunc Lex tribuit. atque hortata est illum, ut Regem, thesaurum accipere; at ille in consideratè ingressus & captus à case, ut deceptricem, accusabat vulpem. Illa autem ad eum, ô Simie! talem tu dementia habens irrationalium Rex eris?

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod ii qui actiones quasdam inconsideratè aggrediuntur, in infortunia incidunt.

AUCEPS & VIPERA.

Auceps viscum accipiens & arundines ad venationem exiit, videns autem Turdum super altâ arbore sedentem, & arundinibus inter se in longitudinem conjunctis, fursùm eum comprehendere volens suspiciebat;

κοιμωμένην ὑπὸ πόδας ἐπίτησε. ἢ δ' ὄργισ-
θείσης ἢ δακρύσης αὐτῆ, ἐκείνη ἤδη λήπιου-
χῶν ἔλεγε, Δύσην ἔγω, ἕτερον ᾧ θηροῦ
βελόμενον, αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου θηροῦ εἰς θά-
νατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλας ὑπὸ
λείοντες, λανθάνουσι πολλάκις ὑφ' ἑτέρων τῶν
αὐτὸ πάχοντες.

ΚΥΩΝ ἢ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

Κύων εἰσπηδήσας εἰς μαγειρεῖον, ἢ τῶ μα-
γείρῳ ἀχολαμένῳ, καρδίαν ἀρπάσας ἐ-
φυγῆναι ὁ ὁ μάγειρος ἐπύραυλός, ὡς εἶδεν αὐ-
τὸν φεύγοντα, εἶπεν, ὦ ἔτι, ἴασι ὡς ὑπεπε-
ρῶν ἦς, φυλάξομαι σε ἔγω ὅτι ἔμῃ καρδίαν
εἰληφάς, ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν ἔδωκας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παθή-
ματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

ΚΥΩΝ ἢ ΛΥΚΟΣ.

Κύων πρὸ ἐπαύλειός πνυθὲν ἐκείθεν· λύ-
κος δὲ ἐπιδραμόντος, ἢ βρῶμα μέλλον
τος

ciebat; cæterùm, nesciens, viperam dormi-
entem conculcavit. illa autem irascente, &
mordente ipsum, ille jam deficiens animâ
dicebat. Miser ego, alium enim captare vo-
lens, ipse ab alio captus sum in mortem.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod ii qui proxi-
mis insidiantur, ignorant sæpè, se ab aliis
hoc ipsum pati.

CANIS & COQUUS.

Canis irrumpens in culinam, & Coquo oc-
cupato, cor abripiens aufugit, at Co-
quus conversus, postquam vidit ipsum fugi-
entem dixit: heus Tu! scias quod ubicun-
que fueris, observabo te, non enim à me
cor abstulisti, sed mihi cor dedisti.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod nocumenta
hominibus documenta fiunt.

CANIS & LUPUS.

Canis ante stabulum quoddam dormie-
bat. Lupo autem irrumpente, & in e-
scam

τος θύσῃ αὐτὸν, εἶδετο μὴ νῦν αὐτὸν κατα-
 θύσασθαι. νῦν μὲν ᾧ, Φησὶ, λεπθός εἰμι καὶ ἰσχυρός·
 αὐτὸν δὲ μικρὸν ἀναμείνῃς, μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ δε-
 σπότες ποιήσῃ χάμῃς, καὶ γὰρ πνικαῖτα πολλὰ
 φαγῶν, πμελέστερος ἔσομαι, καὶ σοὶ ἡδύτερον
 βρώμα γλυπσομαι. ὁ μὲν ἐν λύκος πρῶτος ἀ-
 πῆλθε. μεθ' ἡμέρας δὲ ἐπανελθὼν, δῖρον αὐτὸν
 ἐπὶ τῷ δώματι τὸν κύνα καθάδοντα, καὶ τὰς
 χεῖρας πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλει, ὑπομιμνήσκων
 αὐτὸν τῷ Συνηκῶν. καὶ ὁ κύων, ἀλλ' ὠλύ-
 κη, εἰ τὸ λῆτο τῷ δε πρὸ τ' ἐπαυλεώς με ἰδοὺς
 καθάδοντα, μηκέτι χάμῃς ἀναμείνῃς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ Φρόνιμοι τῶν ἀν-
 θρώπων, ὅταν πρὸς τὴν κινδυνάσαντες σωθῶσι, δια-
 βίβη τῷτο φυλάττονται.

ΚΥΩΝ καὶ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κύων καὶ ἀλεκτρυῶν ἑταιρεία πωσιμένοι,
 ὠδόν. ἐσπέρας δὲ καταλαβέσθης, ὁ μὲν
 ἀλεκτρυῶν ἐπὶ δένδρῳ ἐκαθάδεν ἀναβὰς. ὁ δὲ
 κύων πρὸς τῇ ρίζῃ τῷ δένδρῳ κοίλωμα ἔχον-
 τος· τῷ δὲ ἀλεκτρυῶν ὁ πρὸ τοῦ εἰωθὸς νύκτωρ
 φωνήσας, ἀλώπηξ ἀκισσισα πρὸς αὐτὸν
 ἔδραμε,

scam futuro immolare ipsum, rogabat non
 nunc ipsum mactare. Nunc enim, ait, tenu-
 is sum, & macilentus. Si autem parumper
 expectaveris, futuri sunt mei Domini face-
 re nuptias, & ego tunc multa manducans,
 pinguior ero, & tibi suavior cibus fiam. Lu-
 pus igitur persuasus, abiit. post aliquot au-
 tem dies reversus, invenit superius, in do-
 mo, Canem dormientem, & stans inferius,
 ad se ipsum vocabat, admonens illum con-
 ventionum, & Canis: sed ὁ Lupe, si post-
 hac autem, ante stabulum me videris dor-
 mientem, non amplius nuptias expectes.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod prudentes
 homines, cum aliquâ in re periclitati, salvi
 facti fuerint, per vitam hoc ipsum præca-
 vent.

CANIS & GALLUS.

Canis & gallus societatem cum fecissent,
 iter faciebant. Vespere autem super-
 veniente, gallus in arborem cum ascendis-
 set, dormiebat. at Canis ad radicem arbo-
 ris cavum habentis. Cum gallus secundum
 morem, noctu cantasset; vulpes ut audivit,
 ad

ἔδραμε, καὶ στασα κατωθεν, πρὸς ἑαυτὴν κα-
τελθεῖν ἠέξει. Ὀπθυμεῖν γὰρ ἀγαθὴν ἔτω Φωνὴν
ζῶν ἐχόν ἀσπασιαδῆ. τὸ δ' εἰπόντος τὸν θυρω-
ρὸν πρῶτον διῦπνισα ὑπὸ τὴν ρίζαν καθά-
δοντα, ὡς ἐκείνη ἀνοίξαντ^ε κατελθεῖν, κα-
κείνης ζητήσης αὐτὸν Φωνῆσαι, ὁ κύων αἰφνης
πιδήσας αὐτὴν διεσπάρξαεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ Φρόνιμοι τῶν ἀν-
θρώπων τὰς ἐχθρὰς ἐπελθόντας, πρὸς ἰαχυ-
ροτέρους πέμπουσι παραμυλοχαζόμενοι.

ΛΕΩΝ καὶ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.

Λέων ἀκίσσας πρὸς βατράχου μέγα βοῶντος,
ἐπεσράφη πρὸς τὸ Φωνῆν, οἰόμενος μέ-
γα π ζῶν εἶναι· πρὸς μείνας δ' μικρὸν, ὡς εἶδεν
αὐτὸ πρὸςελθόντα τὸ λίμνης πρὸςελθὼν αὐτὸ
κατεπάτησεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν πρὸς τὸ ὄψεως δι-
ακοῆς μόνως παραπίθεσθαι.

ΛΕΩΝ

ad illum cucurrit & stans inferius, ad se ip-
sam descendere rogabat; cupere enim,
bonam adeo vocem animal habens, saluta-
re. Illo autem dicente ut janitorem prius
excitaret ad radicem dormientem, ut eo
aperiente defenderet; & illa quærente ut
ipsum vocaret, canis statim prosiliens, eam
dilaceravit.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod prudentes
homines, inimicos supervenientes, ad for-
tiores mittunt, subdolis usi ratiociniis.

LEO & RANA.

Leo cum audivisset aliquando Ranam val-
dè clamantem, conversus est ad hanc
vocem, existimans magnum aliquod animal
esse. expectando autem parùm ut vidit il-
lam e stagno egredientem, accedens, eam
conculcavit.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, non oportere an-
te ipsam rei visionem, per auditum solum
perturbari.

LEO

ΛΕΩΝ ἢ ΟΝΟΣ ἢ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέων ἢ ὄντις ἢ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιούμενοι, ἐξήλθον πρὸς ἀγρῶν. πολλῆς ἐν θήρας συλληφθείσης, προσεταξεν ὁ λέων τῶ ὄνω διελειν αὐτοῖς. ὃ ὅ τρεις μερίδας ποιούμενος ἐκ τῶ ἴσων, ἐκλεξατο τῆς τρίτης πρὸς τρέπετο. ἢ ὁ λέων θυμωθεὶς, τὸν ὄνον κατέφαγε. εἶτα τῆ ἀλώπεκι μερίξεν ἐκέλευσεν. ὃ δὲ εἰς μίαν μερίδα πάντα σαρδάσσα, εαυτῆ βραχὺ π κατέλιπε. ἢ ὁ λέων πρὸς αὐτήν, πῶ σε, ὦ βελπίση, διαρεῖν ἔτως ἐδίδαξεν; ἢ δὲ εἶπεν, τῆ ὄνη συμφορά.

Επιμίθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις, τὰ τῶ πέλας δυσυχήματα.

ΜΑΝΤΙΣ.

Μάντις ἐπ' ἀγορῆς καθέμενος, διαλέχτο. ὅπσιν τῶ ὅ πνος αἰφνης ἢ ἀπαγγέλλαντ, ὡς αἰ τῶ οἰκίας αὐτῆ θυρίδες ἀναπεπησμένοι τε πῶσαι εἶεν, ἢ πάντα τὰ ἐνδοῦ ἀφρημένα, ἀνεπλήθησεν τε σενάξας, ἢ δεγμαῖος ἦει. τρέχοντα ὅ πῶ αὐτὸν θεασάμενος, ὦ ἔτος, εἶπεν, ὃ τὰ πλοῦτα πρῶγματα πρὸς ἰδένα ἐπαγγελλόμενος, τὰ αὐτῶ εἰ πρὸς μεμαντῶ;

Επι-

LEO, ASINUS & VULPES.

Leo, Asinus & Vulpes societatem cum fecissent, egressi sunt ad venationem. Multa igitur prædâ captâ, iussit Leo Asino, dividere sibi ipsis. hic autem tres partes cum fecisset æqualiter, eligere illos hortabatur. & Leo iratus asinū devoravit. Deindè Vulpi dividere iussit; hæc autem in unam partem omnia cum collegisset, sibi ipsi minimum quiddam reliquit. & Leo ad illam: quis te, ὀ optima! dividere sic docuit: ea, inquit, Asini calamitas.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod admonitiones fiunt hominibus, ipsa propinquorum infortunia.

VATES.

Vates in foro sedens diserebat; instante autē quodam subitō & renuntiante quod domus ipsius fenestræ apertæ omnes essent & omnia quæ erant intus, ablata; prosiliit & fuspiciens, & cursivus ibat. Currentem autem quidam ipsum conspicatus; heus Tu! inquit, alienas res præscire promittens, tuas ipsius non prævaticinaberis?

C

Affa-

Επιμύθιον.

Ο μῦθος ἔστι πρὸς τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον
Φαύλως διοικούντας, τῆς δὲ μηδὲν αὐτοῖς προ-
σηκόντων προνοεῖα ἀφρωμένους.

ΜΥΡΜΗΞ ἢ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ.

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγήν, πα-
ραυρεῖς ὑπὸ τῆς ῥόμας ἀπεπνίχεται.
Περίστερα δὲ τῆς πηγῆς φασμαμένη, κλωνία δένδρον πε-
ρμελῆσα, εἰς τὴν πηγήν ἐρρίψεν, ἐφ' ἧς ἡ κλη-
σας ὁ μύρμηξ διεσώθη. ἰξάτης δὲ τῆς μύρμηκος
καλάμους συνθεῖς, ἐπὶ τὴν περιστερὰν συλ-
λαβεῖν ἤει. τῆς δὲ ὁ μύρμηξ εὐρακῶς τὴν
ἰξάτην πρὸς τὴν ἐδάκεν. ὁ δὲ ἀλγίστας, τῆς τε κα-
λάμους ἐρρίψε, ἢ τὴν περιστερὰν αὐτίκα φυ-
γεῖν ἐποίησεν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς ἀεργέταις χά-
ριν ἀποδιδόναι.

ΝΟΣΩΝ ἢ ΙΑΤΡΟΣ.

Νοσῶν τις ἢ ὑπὸ τῆς ἰατρῆς ἐρωτώμενος
ὅπως διατεθῆ, πλέον εἶπε τῆς δεόντος
ἰδρωμένον. ὁ δὲ ἀγαθὸν, ἐφῆ, τῆς εἶναι ἐκ δατέ-
ρος ὅτι παρ' αὐτῆς πάλιν ἐρωτηθεῖς, οὐκ ἔσχε,
Φρίκη

Affabulatio.

Fabula ad illos suam quidem vitam pra-
vè gubernantes, eorum autem nihil ipsis
convenientium præscire conantes.

FORMICA & COLUMBA.

Formica cum sitiret, & descendisset in
fontem, abrepta à fluxu aquæ suffoca-
batur. Columba autem hanc conspicata, ra-
mum arboris decerpens, in fontem proje-
cit, super quem & sedens Formica servata
est. Auceps autem quidam, post hoc, cala-
mos componens ad columbam capiendam
ibat. hoc formica videns Aucupis pedem
momordit. Hic autem dolens & calamos
projecit, & columbam statim fugere fecit.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod oportet
benefactoribus gratiam retribuere.

ÆGROTUS & MEDICUS.

Ægrotus quidam à Medico rogatus quo-
modo dispositus esset; plus ait, quam
oporteret, sudasse. Ille autem bonum, ait,
hoc esse. Secundò autem, ab ipso iterùm
inter-

C 2

inter-

Φρίκη παχεθείς, εἶπε, σφοδρῶς διατεπνᾶσθαι. ὁ δ' ἢ καὶ τὸ αἰσθητὸν, ἐφίσειν, εἶναι. ἐν δ' τρίτῃ αἰσθητῇ, ὅπως διεγένητο, εἶπεν, ὑδερῶ περιπεπῶκεναι. ὁ δ' ἢ καὶ τὸ πάλιν αἰσθητὸν εἶπεν εἶναι. εἶτα τῆσ' οἰκείων πνός αὐτὸν ἐρωτήσαντι, ὅπως ἔχεις; ἐγὼ εἶπεν ὡς ἔστι, ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπολλύμαι.

Ἐπιμίθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τῆσ' ἀνθρώπων δυσχεραίνομεν τὰς, πρὸς χάριν αἰεὶ βελομένους λέγειν.

ΞΥΛΕΥΟΜΕΝΟΣ ἢ ΕΡΜΗΣ.

Ξυλόμενός τις παρὰ τῷ ποταμῷ, τὸν οἰκίον ἀπέβαλε πέλεκυν. ἀμυχανῶν τοίνυν παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ὠδύρετο. ἐρμῆς δ' ἄμα τὴν αἶψαν, καὶ οἰκτεῖρας τὸν ἀνθρώπον, καταδύς εἰς τὸν ποταμὸν, χρυσὸν ἀνήνεγκε πέλεκυν, καὶ εἰ ἔτος ἔστιν ὃν ἀπώλεσεν ἤρετο. τὸ δ' ἢ μὴ τῶτον εἶναι φημένους, αἰσθητῶς καταβάς ἀργύρεν ἀνεκομίσει. τὸ δ' ἢ μὴ τῶτον εἶναι τ' οἰκίον εἰπὸντι, ἐν τρίτῃ καταβάς ἐκείνον τ' οἰκίον ἀνήνεγκε. τὸ δ' ἢ τῶτον ἀληθῆς εἶναι τὸν ἀπολωλότα φημένους, ἐρμῆς ἀποδεξάμεν αὐτὸν τ' δικαιοσύνην, πάσης αὐτῷ ἐδωρίσατο. ὁ δ' ἢ παρα-
χνομε-

interrogatus quomodo haberet, horrore correptum, ait, valdè concussum fuisse. Ille verò & hoc bonum dixit esse, tertio rursum, quomodo valeret, ait, in intercutem incidisse, hic autem, & hoc rursus bonum, ait, esse. Deindè ex domesticis quodam ipsum rogante: quomodo habes? ego, ait, heus Tu! præ bonis pereo.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod maximè hominum ægrè feramus illos ad gratiam semper volentes loqui.

LIGNATOR & MERCURIUS.

Lignator quidam juxta fluvium propriam amisit securim; inops igitur consilii, juxta ripam sedens, lugebat: Mercurius autem intelligens causam luctus, & misertus hominem, descendens in fluvium auream retulit securim; & an hæc est quam amisit, interrogavit. Illo autem non hanc esse propriam dicente, rursus descendens, argenteam reportavit. Illo verò neque hanc esse propriam dicente; tertio descendens, propriam attulit. Illo autem hanc verè esse deperditam dicente; Mercurius approbans

χρυσόμενος πάντα τοῖς ἐταίροις τὰ συμβάντα διε-
 ξελήλυθεν. ὧν εἷς πρὸς τὰ ἴσα διαπραΐξασθ' ἐβου-
 λώσατο, καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλθὼν, καὶ τὴν
 οἰκίαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφείκει εἰς τὸ ρεῦμα,
 κλαίων ἐκαίητο. ὄπισθ' αὖτις ἐν ὁ ἑρμῆς κακεί-
 νω, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τῆ θρήνη, καταβὰς
 ὁμοίως, χρυσὴν ἀξίνην ἐξήνεγκε, καὶ ἤρετο, εἰ
 ταύτην ἀπέβαλε. τῷ δὲ εὖν ἠδονῆ, καὶ ἀληθῶς
 ἡ δὲ εἶπε, Φήσαντος, μισήσας ὁ θεὸς τὴν ποσού-
 την ἀναίδειαν, ἔμῳνον ἐκείνην κατέχευεν, ἀλλ'
 ἐδὲ τὴν οἰκίαν ἀπέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ
 θεῖον συναίρεται, τοσούτου τοῖς ἀδίκτοις ἐναν-
 τισθ'.

ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΚΗΠΩΡΟΣ.

Ὁ μῦθος ὑπηρετῶμενος κηπωρῷ, ἐπείδη ὀλίγα
 μὲν ἔσθαι, πλείω δὲ ἐμόχθει, ἠύξατο τῷ
 δι' ὥστε τῷ κηπωρῷ ἀπαλλαγῆς ἐτέρω ἀπεμπω-
 ληθῆναι δεασότη. τῷ ὁ δὲ εἰς ἐπαύσαντος, καὶ
 κελδύσαντος αὐτὸν κεραιμῆ πρᾶξῆναι, πάλιν ἐ-
 δυσθόρει, πλεονὴ ἢ ὑπερῶν, ἀχθοφορῶν, καὶ
 τὸν τε πηλὸν, καὶ τὰς κεραιμῆς νομίζων. πάλιν
 ἐν

bans ipsius justitiam, omnes ei donavit. hic
 autem adveniens, omnia sociis hæc quæ ac-
 ciderant, enarravit; quorum unus similia
 perficere decrevit & ad fluvium veniens,
 & propriam securim ex industria dimittens
 in profluentem, plorans fedebat; apparens
 igitur Mercurius, & causam sciens luctus,
 descendens similiter auream securim attulit,
 & interrogavit, utrum hanc amisit; illo
 autem, cum voluptate, ita, verè hæc autem
 est, dicente, perosus Deus tantam impu-
 dentiam, non solum illam retinuit, sed ne-
 que propriam reddidit.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod quantum
 justis Divinitas auxiliatur, tantum injustis ad-
 versatur.

ASINUS & HORTULANUS.

Asinus ferviens Olitori, quoniam parùm
 comedebat, plurimum autem labora-
 bat, precatus est Jovem, ut ab Olitore libe-
 ratus, alteri venderetur Domino. At Jove
 exaudiente, & jubente illum figulo vendi,
 iterum ægrè ferebat, magis quam prius o-
 nera sustinens, & cænum, & tegulas por-
 tans.

ἐν ἀμείψῳ τὸν δεσπότην ἰκέτλε, ἢ βυρσοδέψῃ ἀπεμπλεῖται. εἰς χεῖρας τοῖνον τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπεσῶν, ἢ ὄρων τὰ παρ' αὐτὰ πραττόμενα, μετὰ στυγαγμῶν ἐφθ, οἱ μοι τῷ ταλαιπῶρῳ, βελπὸν ἢ μοι παρὰ τοῖς προτέρῳ δεσπότης μένειν. ἔτ' ὅ γ' ὡς ὄρω, ἢ τὸ δέρμα με καταγράσει).

Επιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τὰς προτέρους δεσπότης οἱ οἰκέτ' ποθέσιν, ὅταν τῶν δαυτέρων λάβωσι πείραν.

ΠΑΙΣ ἢ ΜΗΤΗΡ.

Παῖς ἐν διδασκαλείᾳ τὴν τῆ σμμαθητῆ δέλτον κλέψας, ἠνεγχε τῇ μητρὶ. ἔ' ὅ μὴ ὀπιπληξείσης, μάλλον μὲν ἐν ἀποδεξαμένῃς, προῖων τοῖς χρόνοις, ἤρξατο ἢ τὰ μείζων κλέπειν. ἐπαυτοφῶρῳ ὅποτε ληφθεῖς, ἀπήγετο τὴν πρὸς θάνατον. ἔ' ὅ μητρός ἐπομένῃς, ἢ ὀλοφρομένης, ἐκείνος τ' δημίῳν ἐδέετο βοραχία πινὰ τῇ μητρὶ διαλεχθῆναί τῳ πρὸς τὸ εἶ. ἔ' ὅ ταχέως τὸ εἶ τῷ σῶματι τὰ παιδὸς προφείσης, ἐκείνος τὸ εἶ τοῖς ὀδῶσι δακῶν ἀφείλετο. τῆς ὅ μητρός ἢ τῶν ἄλλων κατηγορούντων, ὡς ἐ μόνον κέκυλοφεν, ἀλλ' ἠδὴ ἢ εἰς τὴν μητέρα πείρησεν, ἐκείν' ὅ εἶπεν, ἀντὶ γ' μοι τ' ὀπολείας

ῥέγο-

tans. Rursus igitur mutare Dominum supplicavit; & Coriario venundatus est. In pejo-rem igitur prioribus herum incidens, & videns hæc quæ ab eo fierent, cum suspiriis dixit: hei mihi misero! melius erat mihi, apud priores Dominos manere; hic enim, ut video, & pellem meam conficiet.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod tunc maximè priores Dominos Famuli desiderant, cum secundorum ceperint experientiam.

PUER & MATER.

Puer ex scholâ Condiscipuli librum furatus, attulit Matri. Illa verò non increpante, imò quidem approbante, procedens temporibus, incepit & majora furari. In ipso autem furto, aliquando captus ducebatur rectà ad mortem. Matre autem sequente, & lugente, ille carnifices orabat pauca quædam Matri colloqui ad aurem. Illa autem citò aurem ori filii apponente; iste aurem dentibus mordens, abstulit. Matre verò & aliis accusantibus, quod non solum furatus est; sed jam & contra Matrem impius fuit; ille dixit: hæc enim mihi perditionis facta

γέρονεν αἴπιος. εἰ γὰρ ὅτε τὴν δελτον εὐεικλόφειν
ἐπέπληξέ μοι, ἐν ἄν μέχρη τῶν χωρήσας νῦν
ἠγόμην ὅπῃ τὸν θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὴ μὴ κατ' ἀρχαῖς νο-
λαζομένων, ὅτι μείζον αὐξάνει τὰ κακά.

ΑΣΠΑΛΛΑΣ.

Ὁ Ἀσπάλαξ τυφλὸν ζῶον ὄσι. Φοῖτον ἐν
ποτε τῇ μητρὶ, Συκαμινέαν μητέρα ὄρω·
εἶτα αὖθις Φοῖσι, λιβαῖνα ὀσμῆς πεπληρωμα·
καὶ τρίτη πάλιν, χαλκῆς, Φοῖσι ψιφιδῶ κλυ-
πον αἰέτω, ἢ ὅ μὴτηρ ἀπολαβῆσα εἶπεν, ὦ τε-
κνον, ὡς ἤδη καταμανθάνω, εἰ μόνον ὄψεως
ἐξέρησα, ἀλλὰ καὶ ὀσμῆς, καὶ ὀσφρήσεως.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐνίοι τῶν ἀλαζόνων,
τὰ ἀδύνατα καταπαγγέλλον, καὶ ἐν τοῖς ελα-
χίστοις ἐλέγχου.

ΣΦΗΚΕΣ καὶ ΠΕΡΔΙΚΕΣ.

Σφῆκες καὶ περδίκες διψῆ συνεχόμενοι πρὸς
γεωργὸν ἦλθον, παρ' αὐτῆ αἰτύντες πῖνν,
ἐπαγγελλόμενοι ἀντὶ τῶ ὕδατος ταύτην πῆν
χάριν,

facta est causa. Si enim quando librum fu-
ratus eram, increpuiſset me, non usque ad
hæc progressus, nunc ducerer ad mortem.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod eorum qui
non à principiis puniuntur, in majus augen-
tur mala.

TALPA.

Talpa cæcum animal est. Dixit igitur ali-
quando Matri, morum, Mater, video.
Deindè rursus ait: thuris odore plena sum
& tertid iterum, æneæ, inquit, lamellæ so-
nitum audio. Mater verò respondens, ait,
ὦ Filia, ut jam intelligo, non solum visu pri-
vata es, sed & auditu & odoratu.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod nonnulli Jac-
tatorum impossibilia promittunt, & in mi-
nimis redarguuntur.

VESPÆ & PERDICES.

Vespæ & Perdices siti detentæ, ad Agri-
colam iverunt, ab eo petentes bibe-
re, pollicentes pro aquâ hanc ipsam grati-
am

χάρην δ' ἀποδώσειν. οἱ μὲν πέρδινας σκάπτειν τὰς ἀμπέλους. οἱ δ' ὀφῆνας κύνεω παρῖόντες, τοῖς κέντροις ἀποσοβεῖν τὰς κλέπτας. ὁ δ' ἄγεωργος ἔφη, ἀλλ' ἐμοιγέ εἰσι δύο βόες, οἳ μηδὲν ἐπαγελλόμενοι, πάντα ποιῶσιν. ἄμεινον ἔν ὕβρι ε-
κείνοις δέναμι, ἢ περ ὑμῖν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας ἐξώλεις, ὠφελῆν μὲν ἐπαγγελλομένους, βλάπτοντας δ' μεγάλα.

ΜΟΝΙΟΣ ἢ ΑΛΩΠΗΞ.

Μονιὸς ἀγριὸς ἐπὶ πνεύσῃ ἐσὼς δένδρον, τὰς ὀδόντας ἐτήρη. ἀλώπεκος δ' ἐρομένης τὴν αἰτίαν, ὅτι μηδεμιᾶς προσκείμενης ἀν-
ἀγκης, τί τὰς ὀδόντας ἤγη; ἔφη, ἐκ ἀλόγως τρεπο ποιῶ. εἰ γὰρ με κίνδυνος παρῖστα, ἔκταν με πτυκιστὰ πρὸς τὰς ὀδόντας ἀκονῶν ἀχολεῖσθαι δεήσει, ἀλλὰ μάλλον ἐπιμοιγέ εἰσι χροῖ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον παρασκευάζεσθαι.

ΟΝΟΣ ἢ ΙΠΠΟΣ.

Ὄνος ἵππον ἐμανάρισεν, ὡς ἀφθόμως τρε-
φόμενον, ἢ ὀπμελῶς, αὐτὸς μηδ' ἀχύ-
ρων

am reddituras; Perdices quidem fodere vi-
tes; Vespæ autem in orbem circumeuntes
aculeis expellere fures; at Agricola dixit:
sed mihi sunt duo boves qui nihil promit-
tunt, omnia faciunt, melius igitur est illis da-
re, quam vobis.

Affabulatio.

Fabula in viros perniciosos, juvare qui-
dem promittentes, lædentes autem valdè.

APER & VULPES.

Singularis agrestis, (Aper) ad quamdam
stans arborem, dentes acuebat. Vulpe
autem rogante causam, quare nullâ propo-
sitâ necessitate, dentes acuit, dixit: non sine
ratione, hoc facio. Si enim me periculum
circumsteterit, non certè me tunc, ad den-
tes acuendos occupari oportebit, sed poti-
ùs paratis uti.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod oportet ad-
versus periculum se præparare.

ASINUS & EQUUS.

Asinus Equum beatificabat, tanquam a-
bundanter nutritum, & diligenter; ipse
neque

ρων ἄλις ἔχων, καὶ ταῦτα πλείστα ταλαιπωρῶν.
ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέση πολέμου, καὶ ὁ στρατιώτης ἐνο-
πλος ἀνέβη τὸ ἵππον, πανταχόσε τῆτον ἐλαύ-
νων, καὶ οὐδὲν καὶ μεσὺν τῆς πολεμίων εἰσήλασε, καὶ
ὁ ἵππος πληγῆς ἐκίετο. ταῦτα ἐωρακίως ὁ
ὄν, τὸ ἵππον, μεταβαλλόμενος, ἐταλάνιζεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ οἱ θεοὶ τὰς ἀρχοντας καὶ
πλείστους ζητοῦν, ἀλλὰ τὸ κατ' ἐκείνων φθόνου καὶ
τὸ κίνδυνου ἀναλογιζόμενος, τὴν πενίαν ἀγαπᾷ.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ.

Φιλάργυρος τις ἀπεισαν αὐτῷ τὴν ἐσίαν ἐξαρ-
χουσαμένη, καὶ χρυσὸν βῶλον ποιήσας,
ἐν πυρὶ τόπω κατώρυξε, συγκυρῶσας ἐκεῖ καὶ τὴν
ψυχὴν αὐτῆς καὶ τὸν νοῦν, καὶ καθ' ἡμέραν ἐρχομε-
νος, αὐτὸν ἐβλεπε. τὸ δὲ ἔργον τῆς αὐτῆς πα-
ρατηρήσας, καὶ τὸ γεγονός συννοήσας, ἀνορύξας
τὸ βῶλον ἀνείλετο. μὲν δὲ ταῦτα κακῶς ἐλ-
θῶν, καὶ κενὸν τὸν τόπον ἰδὼν, θρηνησὶν ἤρξατο, καὶ
τίλλειν τὰς τρίχας. τῆτον δὲ τις ὀλοφυρόμενος
ἔτις ἰδὼν, καὶ τὴν αἰτίαν πυθόμενος, μὴ ἔτις,
εἶπεν, ὡς ἔστι, ἀθύρῃ. εἰ δὲ ἔχων τὸ χρυσὸν
εἶχες.

neque palarum fatis habens, & id pluri-
mum, laboribus obrutus. Postquam autem
tempus institit belli; miles armatus ascen-
dit Equum, quocumque impellens, ac pro-
indè & in medium hostium insiluit, & Equus
vulneratus cecidit. Hæc omnia cum vidit
Asinus, Equum, sententiam mutans, mise-
rum existimabat.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod non oportet
principes & divites æmulari, sed hanc
quæ est, contra illos invidiam & periculum
considerantes, paupertatem diligere.

AVARUS.

Avarus quidam omnem suæ ipsius substan-
tiam cum in pecuniam redegisset &
auri massam fecisset, in quodam loco de-
fodit, confodiens illuc & animam suam &
mentem, atque quotidie veniens eam vide-
bat. Sed Operariorum quidam ipsum cum
observasset, & factum intellexisset, effodi-
ens massam abstulit. Post autem hæc & il-
le cum venisset, & vacuum locum vidisset,
inceptit lugere, & vellere capillos. Hunc
autem quidam plorantem sic cum vidisset,
&

εἶχες. λίθον ἔν ἀντὶ χρυσῆ λαβῶν φες, ἢ νόμιζε
σοι τὸν χρυσὸν εἶναι. τὴ αὐτὴν ᾧ σοι πληρῶσαι
χρειαί. ὡς ὁρῶ ᾧ, εἰδὶ ὅτε ὁ χρυσὸς ἦν, ἐν χρυσῷ
ἡδὲ τὰ κτήματα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι εἰδὲν ἢ κλῆσις, εἰάν μὴ
ἢ χρεῖσις προσῆ.

ΧΕΛΩΝΗ ἢ ΑΕΤΟΣ.

Χελῶνι αἰετῆ εἰδετο ἰππασθ ταύτην διδάξαι
τὰ ὅ παραινῆντι πόρρω τῆτο τῆς φύ-
σεως αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μᾶλλον τῆ δεήσῃ προ-
σεύχτο. λαβῶν ἔν ταύτην τοῖς ὄνουξι, ἢ εἰς ὕ-
ψος ἀνενεγκῶν, εἰτ' αἰφῆκεν. ἢ ὅ πετρῶν
πεσῆσα, ζυγετρίβη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν φιλονηκίαις
τὸ φρονημωτέρων πρὸς ἀκρίβειαν, εἰαυτὸς ἐβλα-
ψαν.

ΕΛΑΦΟΣ.

Ελαφος τὸν ἕτερον πεπρωμένη τῆς ὀφθαλ-
μῶν, ἐπ' ἡϊόνος ἐνέμετο, τὸν μὲν ὑγιᾶ τῆς
ὀφθαλ-

& causam interrogasset: non sic, dixit, he-
us Tu! tristare; neque enim habens aurum,
habebas. Lapidem igitur, pro auro, capi-
ens, pone, & crede tibi aurum esse, eun-
dem enim tibi implebit usum; ut video e-
nim, neque, cum aurum erat, in usu, eras
possessionis.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod nihil est
possessio, nisi usus adfuerit.

TESTUDO & AQUILA.

Testudo Aquilam orabat ut volare ipsam
doceret. Eâ autem admonente procul
hoc à naturâ ipsius esse, illa magis oratio-
ni instabat. Accipiens igitur ipsam ungui-
bus & in altum extollens, indè dimisit. hæc
autem contra petras delapsa, contrita est.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod multi, in
contentionibus, prudentiores cum non au-
diverunt, se ipsos læserunt.

CERVA.

Cerva altero mutilata oculorum, in litto-
re pascebatur, hunc quidem sanum oculo-

D

culo-

ὀφθαλμῶν πρὸς τὴν ξηρὰν διὰ τὰς κυνηγε-
 τήντας ἔχουσα, τὸν δὲ λοιπὸν πρὸς θάλατταν,
 ὅθεν ἐδὲν ὑπὸ πτεροῖσιν. ὄρνιθες δὲ πνευσι, καὶ
 τὰτε σοχασάμενοι, αὐτῆς κατατόξισαν. ἢ δὲ
 ἑαυτὴν ὠλοφύρετο, ὡς ὑφ' ἧς μὲν ἐδεδοίκεν,
 μηδὲν παθεῖν, ἢν δὲ ἐκώποτο κακὸν ἐπάξειν,
 ὑπὸ ταύτης προδεδομένη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλάκις ἡμῖν τὰ βλα-
 βερὰ δοκῶντα, ὠφέλιμα γίνονται. τὰ δὲ ὠφέ-
 λιμα, βλαβερὰ.

ΕΛΑΦΟΣ ἢ ΑΜΠΕΛΟΣ.

Ἐλαφὸς κυνηγὸς φάλαγγα, ὑπὸ ἀμπέλω ἐ-
 κρύβη. παρελθόντων δὲ ὀλίγων ἐκείνων,
 ἢ ἐλαφὸς τελέως ἠδὲ λαθεῖν δόξασει, τὸ δὲ ἀμ-
 πέλω φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. τῶν δὲ σφομέ-
 νων, οἱ κυνηγοὶ ὀπίσθραφέντες, καὶ ὅπερ ἦν ἀλη-
 θές, νομίσαντες τὸ ζῶον ὑπὸ τοῖς φύλλοις π-
 κρύπτουσαν, βελεσι ἀνείλον τὸν ἐλαφόν. ἢ δὲ θνή-
 σκουσα, τοιαύτ' ἐλεγε δίκαια πέπονθα. καὶ ὅδε
 τὸ ζῶσαόν με λυμαινέσθαι.

Ἐπι-

culorum, ad aridam (terram) propter ve-
 natores, habens; alterum verò, ad mare,
 undè nihil fuscipabatur. Præternavigantes
 autem quidam, & hoc conjectantes, ipsam
 fagittaverunt. Hæc autem se ipsam luge-
 bat, quod, à quâ quidem, timuerat, nihil
 pafsa; quod autem non putabat malum alla-
 turum, ab eo proditam.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod sæpè hæc
 quæ nobis noxia videntur, utilia fiunt; quæ
 verò utilia, noxia.

CERVA & VITIS.

Cerva venatores fugiens, sub vineâ latuit.
 Prætereuntibus autem, parumper, illis;
 Cervæ omninò jam latere (sibi) visa, vi-
 neæ folia comedere incepit. Illis autem a-
 gitatis, venatores conversi, & quod erat
 verum, rati animal aliquod, sub foliis occul-
 tari, fagittis interfecerunt Cervam. Hæc
 autem moriens, talia dicebat: justa pafsa
 sum, non enim oportebat, hanc quæ serva-
 vit me, lædere.

D 2

Affa-

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικεῦντες τὰς ἀεργίας, ὑποφείονται κολάζεσθαι.

ΥΣ ἢ ΚΥΩΝ.

Υς ἢ κυων περὶ ἀποικίας ἤρξαντο. ἔφη δὲ ἡ κυων ἀποικῆ εἶναι μάλιστα πάντων τῶν πεζῶν, ἢ ἡ ὕς ὑποτυχέσαι πρὸς ταῦτα φησιν, ἀλλ' ὅταν τέτο λέγεις, ἴσθι ὅτι ἢ τυφλὸς τὰς σαυτῆς σκυλακας πῆλεις.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν τῷ ταίχει τὰ πρόγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.

ΟΦΙΣ ἢ ΚΑΡΚΙΝΟΣ.

Οφίς καρκίνω συνδιήτατο, ἐταιρείαν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος. ὁ μὲν ἐν καρκίνῳ ἀπλῶς ὡν τὸν τρόπον, μεταβαλέσθαι κακίον παρῆναι τῆς πανουργίας. ὁ δ' ἔδοξε αὐτὸν παρέχειν πρὸς αὐτὸν ἐπιτήρησας δὲ ὁ καρκίνος αὐτὸν ὑπνέοντα, ἢ ὅσον οἶον τε πύσσας, φονδαί. τὸ δὲ ὄφεις μὲν θάνατον ἐκταθέντος, ἐκεῖνος εἶπεν, ἔτιως ἐστὶν ἔτι καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπλῶς εἶναι.

εἶδε

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod ii qui injuriâ afficiunt benefactores, à Deo puniuntur.

SUS & CANIS.

Sus & Canis de fœcunditate certabant. Dixit autem Canis fœcundam se esse maximè omnium pedestrium. Et Sus respondens ad ea, inquit: sed cum hoc dicis, scias quod & cæcos tuî ipsius catulos parituris.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod non in celeritate res, sed, in perfectione, judicantur,

SERPENS & CANCER.

Serpens unâ cum Cancro vivebat, societate cum eo facta. Itaque Cancer simplex cum esset moribus, mutare & illum admonebat astutiam. Hic autem nequaquam se ipsum præbebat obedientem. Cum observasset autem Cancer illum dormientem, & quantum possibile, compressisset, occidit. At serpente post mortem, extenso, ille dixit: sic oportebat & prius rectum, & simpli-

ἐδὲ ᾧ ἂν ταύτην τὴν δίκην ἐπιδας.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς φίλοις ζῶν δόλω προσιόντες, αὐτοὶ μάλλον βλάπτονται.

ΛΕΩΝ ἢ ΛΥΚΟΣ ἢ ΑΛΟΠΗΞ.

Λέων γράσας, ἐνόση κατακελιμένος ἐν ἀντρώ. παρήσαν δὲ ὑποκειψόμενα τὸν βασιλέα, πλὴν ἀλώπεκος, ταῖλα τῆς ζώων. ὁ ποίνυ λύκος λαβόμενος δίκαιρίας, κατηγόρει πρὸς τὸν λέοντα ὅτι ἀλώπεκος, ὅτι δὴ παρ' ἐδὲν πημεμένης τῶν πάντων αὐτῆς κρατεῖντα, ἔτι διὰ ταῦτα μηδ' εἰς ὑποκειψὸν ἀφειγμένης. ἐν ποσέτω ὃ παρῆν ἢ ἡ ἀλώπεξ, ἢ τῆς τελευταίων ἠεροῦσατο τῶν λύκος ῥημάτων. ὁ μὲν ἐν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρυχάτο. ἡ δὲ ὑπολογίας καιρῶν αἰτήσασα, ἢ πρὸς, ἔφη, τῆς συνελθόντων ποσέτων ὠφέλησεν, ὅσον ἐγώ, πανταχόσε πρὸς ἰατροῦσασα, ἢ μαθεῖσα, ἢ τῶν λέοντος δὴ τῶν ἰατροῦσασα εἰπεῖν κελδίσαντος, εὐκείνη φασίν, εἰ λύκον ζῶντα εὐδείρας, τῶν αὐτῶν δόραν ἰατροῦσασα ἀμφιέση. ἢ τῶν λύκος κειμένον, ἢ ἀλώπεξ γελῶσα εἶπε, ἢ τῶν εὐ δὲ τῶν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν κινεῖν,

ἀλλὰ

plicem esse; neque enim hanc poenam solvisses.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod ii qui amicos cum dolo accedunt, ipsi magis læduntur.

LEO & LUPUS.

Leo cum confenuisset, ægrotabat, reclinatus in antro. Adfuerunt autem visitura Regem, præter Vulpem Cætera animalia. Lupus igitur accipiens occasionē, accusabat, apud Leonem, Vulpem, quasi reverā, nihili facientem omnium ipsorum Dominatorem, & propterea neque in visitationem profectam. Interim adfuit & Vulpes, & ultima audivit Lupi verba. Leo igitur contra eam infremuit; sed defensionis tempus sciscitata; & quis, ait, eorum qui convenerunt, tantum profuit, quantum ego, in omnem partem cum circuiverim & remedium, pro te, à Medico quæsiverim, & didicerim. Leo autem statim hoc remedium dicere cum jusisset, illa inquit, si Lupum viventem excorians, ipsius calidam pellem indueris. Et Lupo jacente, Vulpes ridens, ait, sic non oportet Dominum ad male-

ἀλλὰ πρὸς δόμεναι.

Ἐπιμύθον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κατ' ἑτέρω μηχανώμενος, κατ' ἑαυτὸν τὴν πάλιν πρὸς τὸν αὐτὸν.

ΓΥΝΗ.

Γυνὴ τις ἀνδρα μέθυσον εἶχε. τὴν δὲ πάθος αὐτὸν ἀπαλλάξαι θέλῃσα, τοιόνδε π σοφίζετο. κεκαρωμένον γὰρ αὐτὸν ὑπο τῆς μέθης πραγματήσασα, καὶ νεκρὸν δίκην ἀναμαθητῆρα, ἐπ' ὤμων ἀρασα, ἐπὶ τὸ πολυάνδρον ἀπενεγκίσα κατέθετο, καὶ ἀπῆλθεν. ἡνίκα δὲ αὐτὸν ἤδη ἀνανήθειν ἐσυχάσατο, προσελθούσα τὴν θύραν ἐκοπήε τὴν πολυανδρῆς· ἐκείνη δὲ φήσασα, πὺς ὁ τὴν θύραν κόπηων; ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο, ὁ τοῖς νεκροῖς τὰ σπία κομίζων, ἐγὼ παρεῖμι. καὶ κεινὸν, μὴ μοι φαγεῖν, ἀλλὰ πιεῖν, ὡ βέλπτε, μάλλον προσένεγκε. λυπεῖς γὰρ με βρώσεως, ἀλλὰ μὴ πόσεως μνημονόων. ἡ δὲ τὸ σπία πατάξασα, οἶμοι τῇ οὐσῆν, φησίν. εἰ δὲ γὰρ εἰδὲ σοφισαμένη ὦνῃσα. σὺ γὰρ ἀνὴρ εἰ μόνον ἐν ἐπαίδεξι, ἀλλὰ καὶ χερῶν σαυτὴ γέγονας, εἰς ἔξιν σοι κατασάντ τὴν πάθος.

Ἐπι-

malevolentiam permovere, sed ad benevolentiam.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod ille qui contra alium machinatur, contra se ipsum laqueum convertit.

MULIER.

Mulier quædam virum ebriosum habebat; ab hoc autem vitio illum liberare volens, tale quid astute excogitat; gravatum enim illum ab ebrietate cum observasset, & mortui instar, nihil sentientem in humeros elevarisset, ad sepulchretum afferens, deposuit, & abiit. Cum verò ipsum jam crapulam solum esse conjectata est, profecta, januam pulsabat sepulchreti. Ille autem cum diceret: quis hic est januam pulsans? Mulier respondit; qui mortuis cibaria fero, ego adsum. Et ille, non mihi comedere, sed bibere, ὁ optime, potius affer; affligis enim me, cibi, non verò potus reminiscens. Hæc autem pectus percutiens; hei mihi miseræ, inquit, non enim astutiâ utens, profui, tu enim, ὁ vir, non solum, non edoctus es, sed & pejor te ipso factus es, in habitum tibi constitente hoc vitium. *Affa-*

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι εἰ δὲ ταῖς κακαῖς πράξεσιν ἐγγροῦνται. ἐστὶ γὰρ ὅτι καὶ μὴ θέλοντι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἔθος ἐπιτίθενται.

ΚΥΚΝΟΣ.

Ἄνθρωπος ἀπορῶν γῆνα τε ἅμα καὶ κύκνον ἐτρέφεν, καὶ ἄπὸ τοῖς αὐτοῖς μέντοι. τὸν μὲν γὰρ ὠδῆς, τὸν δὲ τραπέζης ἐνεκεν. ἐπεὶ δὲ εἶδε τὸν γῆνα παθεῖν ἐφ' οἷς ἐτρέφετο, νύξ μὲν ἦν, καὶ διαγνώσκων ὁ κραιπνὸς ἐκ ἀφῆκεν ἐκείτην. ὁ δὲ κύκνος ἀντὶ τῆς χηνὸς ἀπαχθεὶς, ἀδελφὸν μέλος, θανάτου προομιον καὶ τῆ μὲν ὠδῆ μνησθεὶς τὴ φύσιν, τὴ δὲ τελευτὴν διαφάσει τῷ μέλει.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡ μουσικὴ τελευτὴ ἀναβολὴν ἀπεργάζεται.

ΓΥΝΗ ΜΑΓΟΣ.

Γυνὴ μάγισσα θεῶν μνημιῶν ὑποτροπασμὸς ἐπαγγελομένη, πολλὰ διετέλει ποιῆσα, καὶ κέρδιον ἐντεύθεν ἔχουσα. γραψάμενοι δὲ πνευσι αὐτὴν ἀσεβείας, εἶλον καὶ καταδικασθεῖσαν

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod non oportet malis actibus immorari; aliquando enim & nolenti homini consuetudinem inducunt.

CYGNUS.

Homio dives Anserem que simul & Cygnum nutriebat, non ad eadem tamen; istum quidem cantus, illum autem mensæ gratiâ. Postquam verò oportuit Anserem pati ea ad quæ nutriebatur, nox erat, & discernere tempus non permisit alterutrum. Cygnus autem pro Anserem, abductus, cantat quoddam carmen mortis proœmium; & hoc quidem cantu, indicat naturam, mortem verò effugit melodiâ.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod sæpè Musica mortis dilationem operatur.

MULIER VENEFICA.

Mulier venefica divinarum irarum depulsiões promittens, multa, perseverabat, faciens; & lucretum inde habens. Accusantes autem quidam illam impietatis,

com-

σαν ἀπήγον εἰς θάνατον. ἰδὼν δὲ τῆς ἀπαγομένης αὐτῆς, ἔφη, ἢ τὰς τῶν θεῶν ὀργὰς ἀποτρέπειν ἐπαγγελλομένη, πῶς εἰδὲ ἀνθρώπων βελὴν μεταπέισα ἠδυνήθης.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέλλον, μὴδὲ μικρὰ ποιῶσιν δυνάμενοι.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

Γεωργός τις σκιάπων χρυσίω περιέτυχε. καθ' ἑκάστην ἐν τῆν γῆν ὡς ὑπ' αὐτῆς ἀεργετήεις ἔεφε. τῷ δὲ ἡ τύχη ἐπείσασα, φησὶν, ὡς ἔστι, πὶ τῇ γῆ τὰ ἐμὰ δῶρα πρὸς ἀναπήτης, ἀπερ' ἐγὼ σοι δέδωκα, πλῆσσαι σε βελομένη; εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλῃ, ἢ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τῆτο σὺν τῷ χρυσίῳ ἔλθοι, οἶδ' ὅτι τινικαὐτὰ με τὴν τύχην μέμψῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κατὰ τὸν ἀεργετὴν ἐπιγνώσκων, ἢ τῆτω χάριτας ἀποδίδονα.

ΜΕΛΙ-

comprehenderunt, & condemnatam abducebant ad mortem. Videns autem quidam abductam illam, dixit: tu, quæ Deorum iras avertere promittebas, quomodo, neque hominum consilium immutare potuisti?

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod multi magna promittunt, neque parva facere valentes.

AGRICOLA.

Agricola quidam fodiens aurum invenit. quotidie igitur terram, ut ab eâ beneficio affectus, coronabat. Huic autem Fortuna adstans, dixit: heus tu! quid Terræ mea dona attribuis, quæ ego tibi dedi, ditare te volens. Si enim tempus mutaverit, & ad alias manus hoc tuum aurum venerit, scio, quod tunc me, Fortunam, accusabis.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod oportet benefactorem recognoscere, atque illi gratias retribuere.

ΑΡΙΑ-

Εἰς μελιτρυγείον τις εισελθὼν, τῆ κειτημέ-
νε ἀποντος, τὸ κηρίον ἀφείλετο. ὁ δ' ἐ-
πανελθὼν, ἐπέδη τὰς κυψέλας εἶδεν ἐρύμης,
εἰσηύξ τὸ κηρὶ αὐτῆς διεδιδύμετο. αἱ δ' μελι-
οσαὶ ἀπὸ τ' νομῆς ἐπανήκασα, ὡς κατέλαβον
αὐτὸν, τοῖς κέντροις ἐπαιον, καὶ τὰ χεῖρῶν διε-
πύθεν. ὁ δ' ὡς πρὸς αὐτὰς, κἀκίσα ζωα, τ' μὲν
κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀφῶν ἀφήκατε,
ἐμὲ δ' τὸν ὀπιμελόμενον ὑμῶν πλήθετε;

Ἐπιμύθον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι ἔτω τῶν ἀνθρώπων
πνῆς, δι' ἀγνοίαν τὰς ἐχθρὰς μὴ φυλαττόμενοι,
τὰς φίλους ὡς ὀπιβέλας ἀποθύντα.

ΜΥΘΙΑΙ.

Εἰν πνι τιμῆω μέλιτος ἐκχυθέντι, μῦθα
ἐπὶ πᾶσι κατήγαδιον. ἐμπαγέντων δ' τῶν
ποδῶν αὐτῶν, ἀναπλήνα ἐκ εἶχον. ἀποπιγί-
μενα δ' ἔλεγον· ἀθλιαὶ ἡμεῖς, ὅτι διὰ βρα-
χέων βρώσιν ἀπολύμεθα.

Ἐπι-

In Apiarium quidam ingressus, Possesso-
re absente, favum abstulit. Hic autem
reversus, postquam alveolos vidit desertos,
stetit, quid cum illis (acciderat) indagans.
Apes autem è pastu redeuntes, ut depre-
henderunt ipsum, aculeis pungebant, &
pessimè tractabant. Hic autem ad ipsas: ὀ
pessima animalia! hunc quidem furatum
vestros favos, impunitum dimisistis, me ve-
rò habentem curam vestrî, percutitis.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod sic homi-
num quidam, per imprudentiam, inimicos
non præcaventis; amicos, ut insidiatores,
repellunt.

MUSCÆ.

In quâdam cellulâ, melle effuso, Muscæ
advolantes, comedebant; implicitis autè
pedibus earum, evolare non habebant (po-
terant) cum verò suffocarentur, dicebant:
miseræ nos! quia ob modicum cibum pe-
rimus.

Affa-

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὲ ἀλοῖ, ὅτι πολλοὶς ἡ λιχνεία πολλῶν κακῶν αἰτία γίνεται.

ΕΡΜΗΣ ἢ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Ερμῆς γυνῶνα βεβλόμενος ἐν τίνι πηρὶ ἀνθρώπων ἐστίν, ἦκεν εἰς ἀγαματοποιεῖα, εἰ αὐτὸν εἰκόσας ἀνθρώπων, ἢ φασκόμενος ἀγαλματῶν διός, ἠρώτα, πόσα τῆς αὐτοῦ πείρασι δύναται. τῷ δὲ εἰπόντος, δραχμῆς, γελασθῆς, πόσα τὸ τῆς ἡρας εἶπεν. εἰπὼν δὲ ὅτι, πλείονος. ἰδὼν ἢ τὸ εἰ αὐτὸ ἀγαλμα, ἢ νομισθῆς ὡς ἐπειδὴ ἀγγελὸς εἶσι θεῶν ἢ κερδῶν, πολὺν αὐτὸν παρα τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸ λόγον, ἤρετο περὶ αὐτῶν. ὁ δὲ ἀγαματοποιὸς εἶπεν, εἰ τὰς τῶν ὠνήσῃ, ἢ τῶν πωρῶν ἡκην σοὶ δίδωμι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος περὶ ἀνδρα κενόδοξον, ἐδεμῖα παρὰ ἄλλοις οὐτα πηρῆ.

ΚΥΝΕΣ.

Ἐχὼν τις δύο κύνεας, τὸν μὲν ἕτερον θηρῶν ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν. ἢ δὴ εἰ

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod multis gulositas multorum malorum causa fiat.

MERCURIUS & STATUARIUS.

Mercurius scire volens, in quo honore, apud homines, est, venit in statuarii (officinam) se ipsum assimilans homini; & cum vidisset statuam Jovis, interrogabat quanti quis illam emere potest. Hoc autem dicente, Drachmâ; ridens, quanti hæc Junonis, inquit? cum autem dixisset, pluris. Videns & suâ ipsius statuam, & opinatus quod, quoniam nuntius est Deorum, & lucifer, plurimam suâ, apud homines esse rationem, interrogavit de illâ. Statuarius autem dixit, si istos emeris, & illum, additamentum, tibi do.

Affabulatio.

Fabula ad hominem vanè gloriosum qui nullius, apud alios est, pretii.

CANES.

Habens quidam duos Canes, alterum quidem venari docuit, alterum verò domum

εἰ ποτε ὁ θηράτικὸς ἦρχε λέγει, καὶ ὁ οἰκετὸς Συμμετείχεν αὐτῷ τῆ θήρας. ἀγανακτῶντ' ὁ δὲ τῆ θηράτικῃ, κακῆνον ονειδίζοντ' ὁ δὲ μὴδὲν πονῶν τοῖς αὐτῶν τρεφεῖ τὸν πόνους, ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε, μὴ ἐμε, ἀλλὰ τὸν δεαστότην μέμφε, ὅς ἐπονείν με ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνους ἀλλοτρίους ἐσθίειν.

Επιμίθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μὴδὲν ἐπιμαίμενοι, ἔμεμπτοί εἰσι, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς ἔτως ἀγάγῃσιν.

ΑΝΗΡ ἢ ΓΥΝΗ.

Ἐχὼν πρὸς γυναῖκα, πρὸς τὰς κατ' οἶκον ἀπαντας ἀπεχθῶς ἐχέσασιν, ἠβελήθη γυνώσκειν εἰ καὶ πρὸς τὰς πατρῷας οἰκέτας ἔτω διαίεται. διὸ δὴ καὶ μετ' ἀλόγῃ προφάσεως πρὸς τὸν αὐτῆς αὐτὴν ἀποστέλλει πατέρα. μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελθούσης αὐτῆς, ἐπυθάνετο, πῶς πρὸς τὰς εἰς διεγένετο. τὸ δὲ φαιμένως, ὡς οἱ βελόλοι καὶ οἱ ποιμένες με ἰπελέποντο, πρὸς αὐτὸν εἶπον, ἀλλ' ὦ γύναι, εἰ τέτοις ἀπεχθάνη, οἱ ὄρθη μὲν τὰς ποιμένας ἐξελαύνουσιν, οὐδέ ὁ εἰ-

σῆσι,

num custodire. Itaque, si quando venaticus capiebat aliquid, & domus custos particeps unâ cum eo cœnæ erat. Indignante autem Venatico, & illi exprobante quod ipse, quidem quotidie laborat, ille autem nihil laborans, suis nutritur laboribus. Respondens ille, dixit: non me, sed herum reprehende, qui non laborare me docuit, sed labores alienos comedere.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod Adolescentum illi qui nihil sciunt, non culpabiles sunt, quando illos, Parentes sic educaverint.

MARITUS & UXOR.

Habens quidam Uxorem in Domesticos omnes odiosè se habentem, voluit scire an & erga paternos Domesticos ita affecta est; quapropter & cum rationabili prætextu ad suum, ipsam, mittit Patrem Post autem paucos dies reversâ illâ, rogavit, quomodo erga illos, ibi peractum fuerat. Hæc vero cum dixisset quod, Bubulci, & Pastores me suspectabant, ad illam, inquit: sed ô Uxor! si eos oderis, qui mane greges abigunt, vespere autem domum redeunt,

E 2

deunt,

σάσι, πὶ γῆν προσδοκῶν πρὶ τέτων, οἷς πᾶσαν
 συνδιέτριβες τὴν ἡμέραν;

Επιμίθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔτω πολλάκις ἐν τῆς
 μικρῶν τὰ μεγάλα, καὶ τῆς προδήλων τὰ ἀ-
 δηλα γωρίζεται.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ἢ ΑΛΩΠΗΞ.

Καρκίνος ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβάς, ἐπι-
 πνος ἐνεμετο πόπυ. ἀλώπηξ ὁ λιμνι-
 τισσα, ὡς ἐθεάσατο, προσελθῆσα ἀνελαβεν αὐ-
 τὸν. ὁ ὅ μὲλλον καταβιβρώσκεισθαι, ἔφη, ἀλλ'
 ἐγὼ γε δίχαια πέποιθα, ὅς θαλάπιος ὢν, χερ-
 σαῖος ἤβελήθην γλωσσοῦ.

Επιμίθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τὰ ἀνθρώπων οἱ τὰ
 οἰκεῖα καταλιπόντες ἐπιτηδάλματα, ἔ τοῖς μη-
 δέν προσήκεισιν ἐπιχειρῶντες, εἰκοτως δυστυχῶ-
 σιν.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ.

Κιθαρῶδος ἀφῆς ἐν οἴκῳ κεινονιαμένῳ συνη-
 θως ἀδῶν, καὶ ἀντιχέσης αὐτῷ τῆς φω-
 νῆς, ὡς ἦν σφόδρα ἀφῶν εἶναι. καὶ δὴ ἐπαρ-
 θεις

deunt, quid oportet sperare pro illis quibus-
 cum totam consumpsisti diem.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod sic sæpè ex
 parvis, magna, & ex manifestis incerta co-
 gnoscuntur.

CANCER & VULPES.

Cancer à Mari cum ascendisset, in quo-
 dam pascebat loco. Vulpes verò esu-
 riens, ut conspexit, accedens apprehendit
 eum. Hic autem futurus devorari, dixit: sed
 ego justa patior; qui marinus cum sim, ter-
 restris volui fieri.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod & hominū
 illi qui domestica relinquunt exercitia, &
 ea quæ nihil conveniunt, aggrediuntur, me-
 ritò infortunati sunt.

CITHAROEDUS.

Citharoedus imperitus, in domo dealba-
 tā, ex consuetudine, cantans; & con-
 tra resonante ipsi voce, putabat valdè ca-
 norus

θεις ἔπι τῶτω, ἔγνω δὲν ἢ θεάτρῳ ἑαυτὸν
ἐπιδῆσαι. ἀφικόμενος δ' ἐπιδείξασθαι, ἢ κα-
κῶς ἄδων πᾶν, λίθοις αὐτὸν ἐξώσαντες ἀπό-
λασαν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔτω ἢ τῶν ῥητόρων
ἐνιοὶ ἐν ταῖς σχολαῖς δεκνῶντες εἰνάει πνες,
ὅταν ἐπὶ ταῖς πολιτείας ἀφίκων, ἐδενὸς ἀξιοί
εἰσιν.

ΚΛΕΠΤΑΙ.

Κλέπται εἰς πνα εἰσελθόντες οἰκίαν, ἐδέν
ἄρην, ὅτι μὴ ἀλεκτρυόνα, ἢ τῶτον λα-
βόντες ἀπήεσαν. ὁ ὃ μέλλων ὑπ' αὐτῶν ἴδεσθαι,
ἐδέετο, ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσῃσι, λέγων, χρησι-
μὸς εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς αὐτὰς ἐπὶ
τὰ ἔργα ἐγείρων. οἱ ὃ ἔφασαν, ἀλλὰ διὰ τῶτο σε
μᾶλλον ἴσομεν. ἐκείνης γὰρ ἐγείρων, κλέπτην
ἡμᾶς ἐκ εἰς.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς
πονηροῖς ἐναντιῶται, ἀ τοῖς χρηστοῖς ἐσιν ἀεργε-
τήματα.

ΚΟΡ-

norus esse. Itaque elatus super hoc, statuit
oportere & in theatro se ipsum committe-
re. Profectus autem se ostendere, & male
canens omnino, lapidibus illum exploden-
tes, abegerunt.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod sic & Rhe-
torum nonnulli qui in scholis videntur esse
aliqui; cum ad res publicas accedunt, ni-
hilo digni (nullius pretii) sunt

FURES.

Fures in quamdam ingressi domum, nihil
invenerunt, nisi Gallum, & hunc cum
cepissent, abierunt. Hic autem futurus ab
illis occidi, rogabat ut ipsum dimitterent,
dicens, utilis esse hominibus, noctu, illos ad
labores excitans. Hi verò dixerunt: sed
propter hoc, te potius occidimus. Illos e-
nim excitans, furari nos non sinis.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod ea maximè
pravis adversantur, quæ bonis sunt bene-
ficia.

COR-

ΚΟΡΩΝΗ ἢ ΚΟΡΑΞ.

Κορώνη φθονήσασα κόρακι, ἐπὶ τῷ δι' οἰωνῶν τοῖς ἀνθρώποις μαντεύεσθαι, ἢ δια τῆτο μαρτυρεμένῳ ὡς περιλεγοντο τὸ μέλλον, θεασαμένη πύας ὁδοιπόρους παρόντας, ἤκεν ἐπὶ π δένδρον, ἢ γὰρ μέγαν ἐκράξεν. ἦ ὁ πρὸς τὴν φωνὴν ἐπὶ σφραφεντων, ἢ καταπλαγέντων, ὑποτυχῶν πρὸς ἐφθ, ἀπίωμην ὡς τοι, κορώνη ἢ ἐστὶν ἢ πρὸς κειραγε, ἢ οἰωνισμὸν ἐκ ἐχει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ποῖς κρείττοσιν ἀμιλλώμενοι, πρὸς τῷ τῶν ἴσων μὴ ἐφικέσθαι, ἢ γελῶτα ὀφλισκάνεσι.

ΚΟΡΑΞ ἢ ΟΦΙΣ.

Κοραξ τροφῆς λυπορῶν, ὡς καταεῖδεν ἐν πυρὶ ἀηλίῳ τόπῳ ὄφιν κοιμώμενον, τῆτον καταπῆσεν ἤρπασε. τῆ ὁ ἐπὶ σφραφεντος ἢ δακόντος αὐτὸν, λυπορῶσιν μέλλων εἰρηνε, δειλαίος ἐγώγε, ὅς ποῖστον ἄρον ἐρμαιον, ἐξ ἔ ἢ λυπορῶσιν.

CORNIX & CORVUS.

Cornix cum invideret Corvo, ex eo quod per auguria hominibus vaticinaretur, & ob id credito, uti prædicenti futurum; conspicata quosdam viatores prætereuntes, ivit super quamdam arborem, & stans, valde crocitavit. Illis autem ad hanc vocem conversis, & stupefactis, excipiens sermonem quidam dixit: abeamus heus nos! cornix enim est, quæ crocitavit, & augurii vim non habet.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod sic & hominum illi qui cum præstantioribus certant; præterquam quod æqualia non asequuntur, risum etiam debent.

CORVUS & SERPENS.

Corvus cibi indigens, ut conspexit in quodam aprico loco serpentem dormientem, hunc, advolans, rapuit. Hic autem cum ad se redisset, & momordisset illum, moriturus Corvus dixit: Miser ego, qui tale reperi lucrum, ex quo etiam pereō.

Επιμύθιον.

Ο μύθος ἄνδρα διὰ θησαυρῶν ἀρε-
σιν ἐπὶ σωτηρία κινδυνόσαντα.

ΚΟΛΟΙΟΣ ἢ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ.

Κολοῖος ἐν πνι πεισερεῶνι πεισεραῖς ἰδὼν
καλῶς τρεφομένης, λαχίνας εαυτὴν ἤλα-
θεν, ὡς ἢ αὐτὸς τὴν αὐτὴν διαίτης μεταληψόμε-
νος. αἱ δὲ μέλει μὲν ἡσυχάζεν, οἰόμεναι πει-
σεραῖν αὐτὴν εἶναι, προσίεντο. ἐπεὶ δὲ ποτε ἐκλα-
θόμενος ἐφθγγαστο, τινικαῦτα τὴν αὐτὴν γυ-
σαι φύσιν, ἐξήλασαν παίεσαι, ἢ ὅς, ἄποτυ-
χῶν τὴν αὐτὰν τροφῆς, ἐπανήκε πρὸς τὰς κο-
λοῖος πάλιν. καίνεινοι διὰ τὸ γρῶμα αὐτὴν ἐπι-
γνόντες, τὴν μετ' αὐτὴν διαίτης ἀπερξάν, ὡς δυοῖν
ἐπιγμήσαντα, μηδετέρας τυχεῖν.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ ἢ ἡμᾶς τοῖς εαυ-
τῶν ἀρεσίᾳ, λογιζομένους, ὅτι ἢ πλεονεξία
πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν, ἀφαιρεῖ ἢ τὰ
πρὸς ὄντα πολλάκις.

ΖΕΥΣ.

Affabulatio.

Fabula ad virum qui ob thesaurorum
inventionem, de salute periclitatus est.

MONEDULA & COLUMBA.

Monedula, in quodam Columbario, Co-
lumbas cum vidisset benè nutritas, de-
albans sese, venit, ut & ipsa ejusdem victus
particeps esset. Illæ autem, donec tacebat,
existimantes Columbam hanc esse, admi-
ferunt. Cum verò, aliquando, vocem emi-
sit, tunc illius cognoscentes naturam expu-
lerunt percutientes. Quæ, frustrata hoc qui
illuc erat, cibo, rediit ad monedulas, rursus.
& illæ, propter colorem, ipsam, cum non
nosset, ab hoc, fecum, victu (à suo con-
victu) abegerunt, ita ut duorum appetens,
neutrius compos esset.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod oportet &
nos nostris contentos esse, considerantes,
quod habendi cupiditas, præter quam quod
nihil juvat, aufert & illa quæ adfunt, sæpè.

JUPI-

Ζεὺς γάρμεις τελῶν, πάντα τὰ ζῶα εἰσία. μόνος ὃ τῆς χελώνης ὑπερησίουσης, διαφορῶν τὴν αἰτίαν τῆς ὑπερησίουσης, ἐπυθάνετο αὐτῆς, πνϙ χαίρειν αὐτῇ ἐπὶ τὸ δαίπνον ἔπαρεγένετο. τῆς ὃ ἐπιπύσης, οἶκϙ Φίλϙ, οἶκϙ ἄριστος, ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς, κατεδίχασε τὸ οἶκον βασιλεύσαντες ὡς φέρη.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἰρεῖν μάλλον λιτώως παρ' ἑαυτοῖς ζῆν ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελώως.

ΛΥΚΟΣ ἢ ΠΡΟΒΑΤΟΝ.

Λύκϙ ἀπὸ κυνῶν διχθεῖς, ἢ κακῶς πάσχων, ἐβέβηκετο. τροφῆς ὃ δασυρῶν, θεασάμενϙ προβάτων, ἐδέετο ποτ' ἐκ τῶν παραρρέοντος αὐτῷ ποταμῶ καμίσου. εἰ γὰρ σὺ μοί, Φησι, δώσεις ποτόν, ἐγὼ τροφήν ἑμαυτῶ δώσω. τὸ ὃ ὑποτυχόν, ἐφη, ἀλλ' εἰάν ἐγὼ ποτόν ἐπιδώσοι, σὺ ἢ τροφή μοι γρήση.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος παρὸς ἀνδρα κακῆργον, δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρόντα.

ΟΔΟΙ-

Jupiter nuptias perficiens, omnia animalia convivio excipiebat. Solâ verò Testudine tardiùs veniente, mirando quærens causam tarditatis, interrogavit eam cujus rei gratiâ, ad conviviû non accesserat. Hæc autem cum dixisset: Domus chara, domus optima! indignatus contra illam, condemnavit domum bajulantem, circumferre.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod multi hominum eligunt potiùs parcè, apud se vivere, quam apud alios sumptuosè.

LUPUS & OVIS.

Lupus à Canibus morsus, & malè affectus, jacebat. Cibi verò indigens, conspicatus Ovem, rogabat potum ex præterfluente, ipsi, flumine afferre. Si enim tu mihi, inquit, dabis potum, ego cibum mihi ipsi inveniam. Illa autem respondens, ait: sed si ego potum præbeo tibi, tu & cibo me uteris.

Affabulatio.

Fabula in virum maleficum per hypocrisim insidiantem.

VIA-

Οἱ πόροι κατὰ πνα αἰγαλὸν ὀδύοντες, ἦλθον ἐπὶ πνα σκοπιάν. κακίην θεασάμενοι Φρύγανα πόρωθεν ἐπιπλέοντα, ναὺν εἶνα μεγάλην ᾤκησαν. διὸ δὴ προσέμενον, ὡς μελλούσης αὐτ' προσομιζέσθαι. ἐπεὶ ὅτι ὑπὸ ἀνέμου φερόμενα τὰ Φρύγανα ἐγγυτέρω ἐγένετο, ἐπέπνευσε, ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκεν βλέπειν. ἐξενεχθέντα ὅτι αὐτὰ, Φρύγανα ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλους ἐφασαν, ὡς ἄρα μάτην ἡμεῖς τὸ μηδὲν οὐ προσδεχόμεθα.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἐνίοι ἐξ ἀπροσπίε δοκούντες φοβεροὶ εἶναι, ὅταν εἰς πείραν ἐλθῶσιν, ἐδενὸς δὲρίσκον) ἀξιοί.

ΟΝΟΣ ΑΓΡΙΟΣ.

Ὁνος ἀγριος ὄνον ἰδὼν ἡμέραν ἐν πνι ἀηλίῳ τόπῳ, προσελθὼν αὐτ' ἐμακάριζεν, ἐπὶ τε τῇ δεξιᾷ τε σώματι, καὶ τῇ ἰσχυρῆς ἀπολαύσει. ὑπερὸν ὅτι ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφάροντα, καὶ τὸν ὀνηλάτην ὅπως ἐπόμενον ἐροπαλοῖς αὐτὸν παίοντα, ἐφη, ἀλλ' ἔγωγε ἐπέπνευσε σε δίδαμονίῳ.

VIATORES.

Viatores, juxta quoddam littus iter facientes, venerunt in quamdam speculam, & illic conspicati farmenta procul supernantia, navim esse magnam existimarunt. Quamobrem expectabant illam ut futuram ad littus appellere. Cum autem à vento lata hæc farmenta propiùs erant, non ampliùs navim, sed scapham videbantur conspiciere. Advecta autem illa, farmenta esse videntes, inter se dixerunt: ut quid frustra nos, id quod nihil erat, expectabamus.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod hominum nonnulli qui ex improvise videntur terribiles esse; quando in probationem venerint, nullius (pretii) inveniuntur digni.

ASINUS SYLVESTRIS.

Asinus Sylvestris, Asinum videns cicuratum, in quodam aprico loco, accedens ad ipsum, beatum dicebat, & propter bonam habitudinem corporis, & propter cibi fructuionem. Deindè verò cum vidisset eum onera ferentem, & Agasonem retrò sequentem,

νίζω. ὄρω γὰρ, ὡς ἐν ἀνδρῶν κραυγῶν μεγάλων τὴν
δαίμονίαν ἔχεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ἐστὶ ζῆλωτά τοι μὲν
κινδύνων ἢ ταραχῶν κέρδη.

ΟΝΟΣ ἢ ΑΛΩΠΗΞ.

Ὁ μῦθος ἐνδυσάμενος λεοντίνην, πείθει, τὰ
λατῶν ζώων ἐκφοβῶν. ἢ δὴ θασάμε-
ν ἄλωπιον, ἐφάρσατο ἢ ταύτην δεδίπρωσεν.
ἢ δὲ (ἐπίχρανε γὰρ αὐτὸν φεγγαμένον προαικτιο-
ῦσα) πρὸς αὐτὸν ἔφη, ἀλλ' εὐ ἴαθι, ὡς ἔγωγ' ἀν-
σε ἐφοβήθη, εἰ μὴ ὀγκωμένε ἦκασα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐννοιοὶ τῶν ἀπαιδίδτων,
τοῖς ἐξω δουεῦντες πνευ εἶναι, ἀπὸ τῆς ἰδίας
γλωσσαλγίας ἐλέγχον.

ΟΝΟΣ ἢ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Ὁ μῦθος ξύλα βασιάζων, διέβαινε πρὸς λίμνην.
ὀλιολήσας δὲ ὡς κινεῖται, ἐξανασηύχθη
μή

tem, & baculis ipsum percutientem, ait: sed
ego non ampliùs te beatum existimo; video
enim quod, non sine malis magnis, felicitatem
habes.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod non sunt
æmulanda hæc, quæ cum periculis & miseriis
sunt, lucra.

ASINUS & VULPES.

Asinus indutus leoninâ (pelle) circum-
ibat, cætera animalium perterrens. Ita-
que conspicatus Vulpem, tentabat & hanc
perterrefacere. Hæc autem; fuerat enim
illius clamantis antea audiens, (rudentem
enim jam antea audierat) ad ipsum ait: sed
benè nosti quod & ego te timuisssem, nisi
rudentem audivisssem.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod nonnulli in-
doctorum qui, externis, videntur aliqui esse,
à propriâ loquacitate redarguuntur.

ASINUS & RANÆ.

Asinus ligna ferens, pertransibat quam-
dam paludem. In lubrico autem vacil-
lans,

μη δυνάμεν $\text{\textcircled{C}}$, ὠδύρετό τε χ ἔσενεν. οἱ δ' ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι τ' σναγαμῶν τέτρα ἀκίσαντες, ὡς ἔτ $\text{\textcircled{C}}$, ἔφασαν, χ τί ἂν ἐποίησας, εἰ τοσάτον ἐνταυθα χρόνον διέτριβες, ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσῶν, ἔτως ὀδύρη;

Επιμύθιον.

Τέτω τῷ λόγῳ χρήσατ' ἂν τις πρὸς ἀνδρα ῥάθυμον, ἐπ' ελαχίστοις πόνοις δυσφορενῆα, αὐτὸς τὰς πλείους ραδίως ὑφιστάμεν $\text{\textcircled{C}}$.

ΟΝΟΣ χ ΑΛΩΠΗΞ.

Οἶνος χ ἀλώπηξ, κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐξήλθον εἰς ἀγρῶν. λέοντες $\text{\textcircled{C}}$ δὲ αὐτοῖς πείτυχόντ $\text{\textcircled{C}}$, ἡ ἀλώπηξ τὸν ἐπιρτιμένον ὀρώσα κινδυνον, προσελθῆσα τῷ λέοντι, παραδώσθη αὐτῷ τὸν ὄνον ὑπέχετο, εἰ ἂν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγελῆ. τὰ δ' ἄπολυσειν αὐτὴν φήσαντ $\text{\textcircled{C}}$, ἐκεῖνη παραγαγῆσα τὸν ὄνον. εἰς τινα πάλιν ἐμπροσθε παρεσκιάσα. χ ὁ λέων ὀρῶν ἐκεῖνον φάγειν μὴ δυνάμενον, πρῶτην τὴν ἀλώπηκα συνέχευ, εἰδ' ἔτως ὅτι τὸν ὄνον ἐτρόπιη.

Επι-

lans, lamentabatur ac fuspirabat. Quæ autem in palude (erant) Ranæ, fuspiria illius cum audivissent: heus Tu! dixerunt, & quid faceres, si tantum hîc tempus contrivisses, quantum nos, cum, ad exiguum (tempus) delapsus, sic lamenteris?

Affabulatio.

Hoc ipso sermone uteretur (uti posset) quispiam in virum segnem, ob minimos labores afflictum, (cum) ipse plures (majores) facile toleret.

ASINUS & VULPES.

Asinus & Vulpes societatem cum iniissent interse, exiverunt ad venationem. Leone autem ipsis occurrente, Vulpes imminens conspicata periculum, accedens ad Leonem, se tradituram ei Asinum pollicita est, si sibi securitatem promitteret. Hoc autem se dimisurum eam dicente, illa adducens Asinum, in quemdam laqueū, incidere effecit. Sed Leo videns illum fugere non posse, primū Vulpem comprehendit, deindè sic ad Asinum conversus est.

F 2

Affa-

Επιμίθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς κοινωνοῖς ὄφρα-
λδόντες, λαμβάνουσι πολλάκις ἢ αὐτὰς προσπα-
πολῦντες.

ΚΑΜΗΛΟΣ.

Ὅτε πρῶτον καμήλη ὄφθη, οἱ ἀνθρώποι
φοβηθέντες, ἢ τὸ μέγεθος καταπλαγέ-
τες, ἐφάβον. ὡς ὁ χρόνος προσιόντων, συνείδον
αὐτῆς τὸ πρᾶον, ἐξάρρησαν μὲν τὰ προσελ-
θεῖν. αἰσθόμενοι ὅτι μικρὸν, τὸ ζῶον ὡς χολῆν
ἐκ ἔχει, εἰς ποσῶτον καταφροσύνης ἤλθον,
ὥστε ἢ χαλινὰς αὐτῇ περὶθέντες, παισὶν ἐλά-
νειν δέδωκεσαν.

Επιμίθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερά τιν' πραγ-
μάτων, ἢ συνήθεια ἀκαταφρόνητα ποιεῖ.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ.

Περὶστερὰ δὴψη συνεχομένη, ὡς ἐθεάσατο
ἐν πνι πότῳ κρατῆρα ὕδατος γεχαμμένον,
ἐνόμισεν ἀληθινὸν εἶναι. διὸ ἢ πολλῶ τῷ ροίζῳ
ἐνεχθεῖσα, ἐλάθην ἑαυτὴν τῷ πνιαι ἐμπε-
σῶσα,

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod ii qui sociis
insidiantur, ignorantes sæpè & se ipsos
perdunt.

CAMELUS.

Cum primùm Camelus visus est, homines
perterriti, & magnitudinem admirati,
fugiebant. Ut verò procedente tempore,
cognoverunt ejus mansuetudinem, confisi
sunt, usque ad illum, accedere. Sentientes
autem pauld post, quod hoc animal bilem
non habet, in tantum despicientiæ iverunt,
ut & fræna ei imponentes, pueris ducen-
dum tradiderunt.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod terribilia
rerum, consuetudo contemptu facilia red-
dit.

COLUMBA.

Columba siti correpta, ut vidit in quodam
loco, poculum aquæ depictum, existi-
mavit verum esse; quapropter multo impe-
tu abrepta, nesciens ipsa, in tabulam incidit,

(ita)

σῆσαι, ὡς καὶ τῶν πηρῶν αὐτῶν περικλασθέντων καταπεσεῖν ἐπὶ γῆν, καὶ ὑποπνεῖσθαι τῶν πτόχων αἰώνων.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐνίοι τῶν ἀνθρώπων διὰ σφοδρῆς περιουσίας, ἀπεισκέπηως πράγμασιν ἐγχεῖραντες, ἐμβαλλουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὀλεθρον.

ΠΛΟΥΣΙΟΣ.

Πλάσιος δύο θυγατέρας ἔχων, τῆς μιᾶς Διψιδάσης, θρηνησας ἐμιοθώσατο τῆς ἑτέρας παιδὸς λεγούσης, ὡς ἀθλιαὶ ἡμεῖς, αἴρε αὐτὰν ὡς ἔστι τὸ πένθος, θρηνεῖν ἐν ἴσμεν, αἴ ὅ μὴ προσήκοσα ἔτω σφοδρῶς κόπον. ἡ μήτηρ ἔφη, μὴ θαύμαζε, τέκνον, εἰ αὐτὰν ἔτω θρηνησάν ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ τῆτο ποιῶσιν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐνίοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλαργυρίαν, ἐν ὄνυσιν ἀλλοτρίας συμφορᾶς ἐρολαβεῖν.

ΠΟΙΜΗΝ.

Ποιμὴν ἐλάσας εἰς πνα δρυμῶνα τὰ πρόβατα, ὑπερβῆσας ὑπο δρῦν τὸ ἰμάτιον,

(ita) ut & pennis ipsius perfractis, decideret in terram & à quodam occurrentium caperetur.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod nonnulli hominum, ob vehementes animi propensiones, inconsultò res aggredientes, injiciunt se ipsos in perniciem.

DIVES.

Dives duas filias habens, unam mortuam, præficas conduxit. Alteram verò Puellam dicente, ut miseræ nos, ipsæ quarum est luctus, lamentari nescimus. Illæ verò non necessariæ sic vehementer plangunt. Mater dixit: ne mireris, filia: si istæ ita plorant, nam propter pecuniam hoc faciunt.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod nonnulli homines, ob pecuniæ amorem, non dubitant ex alienis calamitatibus, quæstum facere.

PASTOR.

Pastor cum abegisset, in quoddam quercetum, oves, & stravisset sub quercu vestem,

πον, ἢ ἀναβάς, τὸν καρπὸν κατέσφε. τὰ δὲ
πρόβατα ἐσθίουσα τὰς βάλανας, ἔλαθον ἢ τὰ
ἱμάτια συγκαταφαγόντα. ὁ δὲ ποιμὴν καταβάς,
ὡς εἶδε τὸ γεγονός, ὦ κύνισσα, εἶπεν, ζῶα, ὑμεῖς
τοῖς λοιποῖς ἔρμα εἰς ἐσθίητας παρέχετε, ἐμὲ δὲ
πρέφοντες ἢ ὑμᾶς ἢ τὸ ἱμάτιον ἀφείλασθε.

Επιμίθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἢ πολλοὶ τῶν ἀνθρώ-
πων δι' ἀνοίαν, τὰς μηδέν προσήκοντας ἀερ-
ρεῖντες, ἢ τῶν οἰκείων φάυλα ἐργάζονται.

ΑΛΙΕΥΣ ἢ ΣΜΑΡΙΣ.

Ἀλίς τὸ δίχτυον χαλάσας ἐν τῇ θαλάτ-
τῃ, ἀνήνεγκε σμαρίδα· σμικρὰ δὲ ἔσα,
ἰκέτ' αὐτὸν νῦν μὲν μὴ λαβεῖν αὐτὴν, ἀλλ'
ἔασα διὰ τὸ σμικρὰν τυγχάνειν· ἀλλ' ὅταν αὐ-
ξήσῃ ἢ μεγάλη, φησὶ, γένωμαι, συλλαβεῖν
με δύνηση, ἐπεὶ ἢ εἰς μείζονά σοι ὠφελίαν
ἔσομαι. ἢ ὁ ἀλίς εἶπεν, ἀλλ' ἔγωγε ἄνεξ ἄν
εἶην, εἰ τὸ ἐν χερσὶ παρὲς κέρδιον, καὶ σμι-
κρὸν ἢ, τὸ προσδοκώμενον καὶ μὲγα ὑπάρχη,
ἐλπίζειν.

Επι-

vestem, & ascendisset, fructum decutiebat.
Oves autem comedentes glandes, nesciæ
& vestes una devorarunt. At Pastor descē-
dens, ut vidit quod factum erat, ὁ pessima,
inquit, animalia! vos cæteris vellera, ad ve-
stes, præbetis, à me verò, qui nutrio vos &
vestem abripuistis.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod multi homi-
num, per amentiam, iis qui nihil ad se at-
tinent, beneficientes, contra domesticos,
mala operantur.

PISCATOR & SMARIS.

Piscator rete cum laxasset in mare, retu-
lit Smaridem; parva cum esset, suppli-
cabat illi tunc quidem non capere se ip-
sam, sed dimittere; eo quod parva esset.
At cum crevero, & magna inquit, evasero,
me capere poteris, quia & in majorem tibi
utilitatem ero. Tum Piscator dixit: sed ego
amens essem, si, quod in manibus est, præ-
termittens Lucrum, & si parvum sit; expe-
ctatum, licet magnum sit, sperarem.

Affa-

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀλόγως ἂν εἴη, ὁ δι' ἐλπίδα μείζονα, τὰ ἐν χερσὶν ἀφείδεται σμικρὰ ὄντα.

ΙΠΠΟΣ ἢ ΟΝΟΣ.

Ἄνθρωπος τις εἶχεν ἵππον ἢ ὄνον. ὁδόντων ὃ, ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ, ἄρσεν ἐν τῷ ἐμῷ βάρει, εἰ θέλεις εἶναι μεσῶν. ὁ ὃ ἐκ ἐπείσθη. ὁ ὃ ὄνος πεσὼν ἐκ κοπῆς ἐτελεύτησε. τῷ ὃ δεαστότε πάντα ὀπίσθη αὐτῷ, ἢ αὐτὸ ὄνος δόρατι, θρηνησὼν ὃ ἵππον ἐβόα, οἱ μοι τῷ παναθλίῳ, τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπώρῳ; μὴ θέλῃσας ᾗ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδὲ ἀπαντὰ βαρύνω, ἢ τὸ δέρμα.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι ζυλοκωινωθέντες, ἀμφοτέροι σωθήσονται ἐν βίῳ.

ΑΛΩΠΗΞ ἢ ΔΡΥΣΟΤΟΜΟΣ.

Ἀλώπηξ κυνηγὸς Φάλαγγα, ἢ ἐν ἐρημίᾳ πολὺν δρόμον ἀνύσσει, ἀνδρῶν δρυσοτόμου διέρχεται

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod irrationabilis esset, ille qui ob spem majoris (boni) quæ in manibus (habet) amitteret, (eo quod) parva sint.

EQUUS & ASINUS.

Homo quidam habebat Equum & Asinum. Cum autem iter facerent, in viâ, dixit Asinus Equo: tolle ex meo onere, si velis esse me saluum. Hic autem non persuasus est. Asinus autem cum cecidisset, ex labore mortuus est. Verùm hero omnia super imponente illi & ipsam Asini pellem, lugens Equus clamabat: hei mihi miserrimo! quid mihi contigit afflicto? nolens enim parvum pondus accipere, ecce omnia bajulo & ipsam pellem.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod, magnis unâ cum parvis, communicantibus, utrique salvi fiunt, in vitâ.

VULPES & LIGNATOR.

Vulpes venatores fugiens, & in deserto, plurimum cursum cum perfecisset, vi-
rum

δρῖσκη ἐν ταύτῃ, ὃν καθιέτευε τῆ κρύψαι αὐτήν. τῆ δ' ὑποδείξαντ' αὐτὴ τὴν ἐαυτῆ καλυβην, εἰσελθῶσα ἐκρύπτετο εἰς τὰς γωνίας. τῆ δ' κυνηγετῆς ἐλθόντων, καὶ ἐρωτῶντων τὸν ἄνδρα, εἶπ' αὐτῇ μὲν Φωνὴ ἤρνετο μηδὲν εἰδέναι, τῇ δ' χειρὶ αὐτῆ τὸν τόπον ὑπεδείκνυ. οἱ δ' μὴ προχόντες, ἀπὸ τῆς πύλας ἔφυγον. ὡς δ' εἶδεν αὐτὴς ἡ αἰλώπις παρελθούσας, ἐξήλθεν ἐκ τῆς καλυβῆς. μεμφομένη δ' αὐτὴν ἐκείνη, ὡς σωθεῖσάν μὲν δι' αὐτῆ, χάριτας δ' αὐτῷ ἔχ' ὁμολογῆσαν. ἡ αἰλώπις σπυραφείσα, εἶπ' ὡς εἶπ' αὐτῇ, ἀλλ' ἐγὼ γε ἤδειν ἂν σοι χάριτας, εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα τῆς χειρὸς, καὶ τὰς τρέψεις εἶχες.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος αὐτός τὴν ἀρετὴν μὲν ἐπαγγελλομένην τοῖς λόγοις, ἐναντία δ' ποιῶντας τοῖς ἔργοις.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ καὶ ΚΥΩΝ.

Ἄνθρωπος τις ἠτοίμαζε δεῖπνον, ἐσιάσων πινάκιον φίλων αὐτῷ καὶ οἰκείων. ὁ δ' κύων αὐτῆ ἄλλον κύνα ἐκάλεσε, λέγων, ὦ φίλε, δάρεθ' σιωδείπνησόν μοι. ὁ δὲ προσελθὼν, χαίρων ἴσατο, βλέπων τὸν μέγαν δεῖπνον, βῶν ἐν τῇ

rum lignatorem invenit in eo; cui supplicabat ut se absconderet. Illo autem ostendente ipsi suum tugurium, Vulpes ingressa delitescerebat in angulis. At venatoribus profectis, & interrogantibus hominem, hic voce quidem negabat quidquam scire; manu verò ejus locum demonstrabat. Hi autem non advertentes, abierunt confestim. Ut igitur vidit illos Vulpes præteruisse, exivit nihil allocuta. Accusante verò ipsam illo, ut servatam per se, gratias autem sibi non rependentem; Vulpes conversa, inquit: heus tu! sed ego quidem scirem, (habere) tibi gratias, si verbis, similia & opera manûs & mores habuisses.

Affabulatio.

Fabula in eos, utilia quidem promittentes sermonibus, contraria verò facientes operibus.

HOMO & CANIS.

Homo quidam parabat coenam, convivio excepturus quemdam amicorum ipsi, & familiarem. Canis autem ipsius aliam Canem invitabat, dicens: ô amice, huc veni, unâ mecum coena. Hic verò cum accessisset,

τῇ καρδίᾳ, βαβαί, πόση μοι χαρὰ ἄρπ' ἐξαπι-
ναίως ἐφάνη. τραφῆσομαι τε ᾧ, καὶ εἰς κόρον
δειπνήσω, ὥστέ με αὐριον μηδαμὴ γε πεινάσῃ.
ταῦτα καθ' ἑαυτὸν λέγοντ' ὁ κυνὸς, καὶ
ἅμα σείοντος τὴν κέρμιον, ὡς δὲ εἰς τὸν φίλον
θάρρῶντ' ὁ μάγειρος ὡς εἶδε τῶτον ὧδε κα-
κείσε τὴν κέρμιον πείσσεινοντα, καταχών τα-
σκέλη αὐτῆ, ἔρριψε παραχρῆμα ἐξώθεν τὴν θυρί-
δων. ὁ δὲ κερπὼν, ἀπῆει μετὰ κλάδων κλάδων τῶν
πρὸς τὸν κυνῶν τῶν καθ' ὁδὸν αὐτῶ σιναυτῶν-
των, ἐπιρώτα, πῶς εδείπνησας φίλ'; ὁ δὲ
πρὸς αὐτὸν ὑπολαβὼν, εἶπε, ἐκ τῆς πολλῆς πό-
σεως μεθυσθεὶς ὑπὲρ κόρον, ἐδὲ τὴν ὁδὸν αὐ-
τῆν, ὅθεν ἐξήλθον, οἶδα.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι εἰ δαί θάρρῶν τῶν εἰς
ἀλλοτρίων ἀποιεῖν ἐπαγγελλομένοις.

ΚΟΡΑΞ.

Κοραξ νοσῶν εἶπε τῇ μητρὶ, μήτηρ ἀχρὰ τῶ
θεῷ, καὶ μὴ θρήνη. ἢ δὲ ὑπολαβῶσα εἶπε,
πῶς σε, ὦ τέκνον, τῷ θεῷ ἐλεήσει; τὴν ᾧ
κρέας ὑπὸ σῆς γε ἐκ ἐκλάπῃ;

Επ-

set, gaudens adstabat, conspiciens magnam
cœnam, clamans in corde: Papæ! quanta
mihi lætitia nunc de repente apparuit. Nu-
triar enim, ad satietatem cœnabo, ita ut e-
go cras, nullo modo, efuriam. Hæc secum
dicente Cane, & simul movente caudam, ut
potè in amico fidente; Coquus, ut vidit ip-
sum, hùc & illùc, caudam circumagentem,
arripiens crura illius, ejecit statim extra fe-
nestras. At is cum decidisset, abibat vehe-
menter clamans. quidam autem Canum in
in viâ ei ocurrentium, percontabatur: quo-
modo cœnasti amice? hic verò ad eum
respondens, dixit: ex plurimo potu inebri-
atus, suprâ satietatem, neque viam ipsam
undè egressus sum, novi.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod non oportet
confidere iis, qui ex alienis benefacere
promittunt.

CORVUS.

Corvus ægrotans dixit Matri: Mater pre-
care Deum, & non lamentare. Ea ve-
rò respondens, ait: quis tuû, ô fili, Deorum
miseretur? cujus enim caro à te non ab-
lata est?

Affa-

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες, ἀδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ ἐρήσασιν.

ΑΕΤΟΣ.

Υπεράνωθεν πέτρας αἰετὸς ἐκαθέζετο, λαγῶν θηρεύσασθαι ζητῶν. τῆτον δὲ πῆς ἐβαλε τοξόσας, καὶ τὸ μὲν βέλτε ἐντὸς αὐτῆ εἰσήλθεν. ἡ δὲ γλυφὴ συν τοῖς περσῖς παρὰ τῆς ὀφθαλμῶν εἰσήκε. ὁ δὲ ἰδὼν, ἔφη, καὶ τῆτο μοι ἐτέρω λύπη, τὸ τοῖς ἰδίῳις περσῖς ἀναποθνήσκειν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινόν ἐστιν, ὅταν πῆς ἐκ τῆς ἰδίων κινδυνώσῃ.

ΤΕΤΤΙΞ ἢ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Χειμῶν ὥρα τῆς σίτων βραχέντων, οἱ μύρμηκες ἐψυχον. τεττιξ δὲ λιμώτων ἤτη αὐτὰς τροφὴν. οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῶ, διὰ πὸ θέρους καὶ συνήγες τροφὴν; ὁ δὲ εἶπεν, ἐν ἐχόλαζον, ἀλλ' ἤδον μεσικῶς. οἱ δὲ γελοῖσαντες εἶπον, ἀλλ' εἰ θέρους ὥραις ἤυλαις, χειμῶν ὄρχα.

Επι-

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod qui multos inimicos, in vitâ, habent, nullum amicum, in necessitate, invenient.

AQUILA.

Super petram Aquila sedebat, Leporem scapere quærens. Hanc autem quidam feruit, sagittam emittens, & hæc quidem sagitta, intrâ ipsam ingressa est. Sed crena sagittæ cum pennis antè oculos stabat; quæ cum vidisset, dixit: & hoc mihi alter dolor, propriis pennis interire.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod durum est, cum quis à suis periclitatur.

CICADA & FORMICÆ.

Hyémis tempore, frumentis madefactis, formicæ (ea) siccabant. Cicada autem efuriens, rogabat illas cibum. At formicæ dixerunt ei: cur æstate, non colligebas alimentum. Hæc autem dixit: non otiosa eram, sed canebam, musicè. Istæ verò ridentes dixerunt: sed si æstatis horis modulabaris, hyeme salta.

G

Afa-

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι εἰ δεῖ πῶς ἀμελεῖν ἐν παντί πράγματι, ἵνα μὴ λυπηθῇ καὶ κινδυνεύσῃ.

ΟΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΟΚΟΣ.

Ὁ ὄρνιθα τις εἶχεν ὡς χρυσῶν πίλιξσαν, καὶ νομίσας ἐνδόν αὐτῆς ὄγκον χρυσῶν εἶναι, κλεῖνας ἀπέκλειε ὁμοίαν τῆς λοιπῶν ὄρνιθων. ὁ δὲ ἀφρόον πλεον ἐλπίσας ἀπέκλειε, καὶ τὴν μικρὰν ἐξέρηεν ἐκεῖνα.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς παρῆσιν ἀρεῖαν, καὶ τὴν ἀπλησίαν φεύγειν.

ΛΕΩΝ καὶ ΑΛΩΠΗΞ.

Ὁ λέων γράσας, καὶ μὴ δυνάμενος διακρίσασθαι αὐτῶν εἰς τροφήν, ἐγὼ δὲ ὀπιθνοῖας πὶ πρᾶξαι. καὶ δὴ παραχρῆμα ἐν σπηλαίῳ πύλῳ, κατακλιθεὶς, προσεποιεῖτο νοσεῖν. παραχρῆμα ἐν τῷ ζῶντι ὀπιθνοῦσεως χάριν, συλλαμβάνον καταπίειν αὐτὰ. πολλῶν ἐν ζῶντι ἀναλωθέντων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα τέτονε.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod non oportet aliquem negligentem esse, in omni negotio, ut non affligatur, & periclitetur.

GALLINA AURIPERA.

Gallinam quidam habebat ova aurea parientem, & ratus, intrâ ipsam, massam auri inesse, occidens (eam) reperit similem aliis Gallinis. Hic autem coacervatas divitias sperans invenire, & exiguis privatus est illis.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod oportet præsentibus (bonis) contentum esse, & infatigabilitatem fugere.

LEO & VULPES.

Leo cum fenex esset, & non posset supeditare sibi cibum, statuit, per astum, quidpiam facere. Itaque cum accessisset ad speluncam quamdam, & decubuisset, simulabat (se) ægrotare. Advenientes igitur animantes, visitationis gratiâ, comprehendens devorabat illas. Multis igitur ani-

G 2

man-

σα, παρεγένετο πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπεν ἕξωθεν τῆ
σπηλαίᾳ ἐπυθάνετο πῶς ἐγεί. τὸ δ' εἰπόντος,
κακῶς, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένῃ, δι' ἣν ἐκ
εἰσέρχεται, ἢ ἀλώπηξ ἐφη, ὅτι ὁρῶ ἵχνη πολλῶν
εἰσίουτων, ὀλίγων δ' ἐξιόντων.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ Φρόνιμοι τῶν ἀνθρώ-
πων ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι τὰς κινδύνους
ἐκφεύγουσιν.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΥΣ.

Ὁ λύκος λιμῶτων περιήει ζητῶν τροφὴν. ἤκου-
σεν δ' ὅτι κατὰ πῖνα τόπον, ἦκουσε παιδίον
κλαίοντα καὶ γράος λεγούσης αὐτῷ, παῦσαι
τὸ κλαίειν· εἰ δ' μὴ, τῆ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπιδώσω σε
τῷ λύκῳ. οἰόμενος δὲ ὅτι ὁ λύκος ὅτι ἀληθὴς
ἢ γράυς, ἴσατο πολλὴν ἐκδεχόμενος ὥραν. ὡς
δὲ ἑσπέρα κατέλαβεν, ἔκειτο παλιν τῆς γράος
κολακείας τὸ παιδίον, καὶ λέγουσας αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐλθῆς ὁ λύκος δόρυ, Φονδίσματι, ὡς τεκ-
νον, αὐτόν. ταῦτα ἀκούσας ὁ λύκος, ἐπορεύε-
το, λέγων, ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαύλει, ἄλλα μὲν λέ-
γουσιν, ἄλλα δ' ἐπιτελοῦσιν.

Επι-

mantibus absumptis, Vulpes hoc artificium
intelligens, accessit ad ipsum; & stans ex-
tra speluncam, rogabat quomodo (se) ha-
bet. Illo autem dicente, malè; causam que
poscente, propter quam non ingreditur,
Vulpes ait: quia video vestigia multorum
ingredientium, paucorum verò egredientiū.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod prudentes
homines ex signis prævidentes pericula,
(ea) effugiunt.

LUPUS & VETULA.

Lupus esuriens, circuibat, quærens cibum.
Cum autem venisset, in quemdam lo-
cum, audivit puerulum flentem, & Vetu-
lam dicentem ipsi: desine plorare; si autem
non, hac ipsâ horâ, tradam te Lupo. Ratus
igitur Lupus quod seridè loquitur Anicula,
adstabat, multam expectando horam. Ut
autem vespera (eum) deprehendit, audit
rursus Vetulam blandientem puerulo, ac di-
centem: si venerit Lupus huc, occidemus,
ὁ fili, ipsum. His auditis, Lupus abibat, di-
cens: in hoc tugurio, alia quidem dicunt,
alia verò faciunt.

Affa-

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος τῶν ἀνθρώπων οἱ πνευ τὰ ἔργα τοῖς λόγοις ἐκ ἔχουσιν ὅμοια.

ΕΡΙΦΟΣ ἢ ΛΥΚΟΣ.

Ἐρίφου ἐπὶ τινὸς δώματι ἐστῶς, ἐπειδὴ λύκον παρῆντα εἶδεν, ἐλοιδορεῖ ἢ ἐσκωπῆεν αὐτόν· ὁ δὲ λύκος εἶπεν, ὡς ἔστι, ἔξυ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς, ἢ ὁ τόπος ἢ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ φρόσος ἢ τὴν ἀμεινόνων.

ΗΜΙΟΝΟΣ.

Ἡμίονος ἐκ κρητῆς παχυρεῖς, ἀνεσκίρτησε βοῶν ἢ λέγων, πατήρ μου ἔστιν ἵππος ὁ παχυδρόμος, καὶ αὐτῷ ὄλοντο ἀφωμοιωθῆναι. ἢ ποτε ἀνάγκης ἐπελθούσης τρέχειν, ἐπειδὴ τῆς δρόμου ἐπαύσατο, τῆς πατρὸς ὄντα ἀσῆς ὑπεμνήσθη.

Επιμύθιον.

Κάν ὁ χρόνος εἰς δόξαν φέρη πᾶσι, τῆς ἑαυτῶ

Affabulatio.

Fabula in homines, qui facta verbis non habent similia.

HOEDUS & LUPUS.

Hoedus super quâdam domo stans, cum Lupum prætereuntem vidisset, conviciabatur & cavillabatur ipsum. Sed Lupus ait: heus Tu! non tu me conviciaris, sed locus.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod sæpè & locus & tempus dat audaciam contra præstantiores.

MULUS.

Mulier ex hordeo pinguefactus exiliendo lasciviebat, clamans, ac dicens: Pater meus est Equus cursu velox, & ego ei totus similis sum. atque aliquando necessitate superveniente currere, cum à cursu cessavit, patris Asini statim recordatus est.

Affabulatio.

Etsi tempus ad gloriam ferat aliquem; (is)

ἑαυτῆ γε μὴν τύχης μὴ ὀπιλαυθανέσθω. ἀλέ-
βαιος γὰρ ὄστιν ὁ βίος ἕτος.

ΟΦΙΣ ἢ ΓΕΩΡΓΟΣ.

Ὁ Φίς ἐν γεωργῆ παρθύρις Φωλδίων, ἀνεΐ-
λεν αὐτῆ τὸ νήπιον παιδίον. πένθῃ ὁ
ποῖς γονεῦσιν ἐγένετο μέγα. ὁ δὲ πατήρ ὑπὸ τῆς
λύπης πέλεκυν λαβὼν, ἐμελλεν τὸν ὄφιν ἐξελ-
θόντα Φονδίσειν. ὡς δὲ ἐκυψε μικρὸν, στυγίας
γεωργὸς τῆ παλάξαι αὐτὸν, ἠσόχησε, μόνον κρέ-
σας τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν. ἀπελθόντῃ ὁ
τῆ ὄφειος, ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι
μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον ἢ ἄλλας, ἔθηκεν ἐν
τῇ τρώγλει. ὁ δὲ ὄφις λεπτὸν συρίξας, εἶπεν,
ἐκ ἐσσι ἡμῖν ἀπάρτι πίσις, ἢ Φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ
τὴν πέτραν ὀρῶ, σὺ δὲ τὸ τύμβον τῆ τεκνυ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθῃ δηλοῖ, ὅτι εἰς μίσους, ἢ σιμύνης
ὀπιλαυθάνει), ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόστων, δι-
εἰ ἐλυπήθη.

Ἐπι-

(is) tamen suæ ipsius fortunæ non oblivis-
catur; instabilis enim est vita hæc.

SERPENS & AGRICOLA.

Serpens in Agricolæ vestibulis delitescens,
interfecit ejus infantem puerulum. Lu-
ctus autem parentibus factus est magnus.
At Pater præ dolore securim cum accepis-
set, futurus erat serpentem egressum occi-
dere. Ut verò suspexit parùm Serpens, fe-
stinans Agricola percutere ipsum, aberravit
(non attigit) solùm feriens cavernæ
foramen. Digresso autem Serpente, Agri-
cola ratus Serpentem non amplius injuriæ
meminisse, accipiens panem & Salem, ap-
posuit, in foramine. At Serpens tenuiter
sibilans dixit: non erit nobis posthac fides,
vel amicitia, quamdiù ego lapidem videro,
tu autem tumulum filii.

Affabulatio.

Hæc fabula significat quod nemo odii
aut vindictæ obliviscitur, quamdiù videt mo-
nimentum (rei) per quam afflictus est.

Affa-

Σαλπικτής στρατὸν ὀπισθιῶν, ἢ κρητι-
θεὶς ὑπὸ τῆς πολέμιων, ἐβόα, μὴ κτεί-
νετέ με, ὦ ἄνδρες, εἰκὴ ἢ μάτην. εἰδὲνα γὰρ ὑμ-
ῶν ἀπέπειτα· πλὴν γὰρ τῆς χαλιᾶ τέτρα εἰ-
δὲν κίωμα. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφασαν, διὰ τῆ-
το γὰρ μάλλον τεθνήξῃ, ὅτι οὐ μὴ δυνάμευ(θ) πο-
λεμεῖν, τὰς πάντας πρὸς μάχην ἐγειρῆς.

Επιμύδιον.

Ὁ μῦθος(θ) δηλοῖ, ὅτι πλέον παίξουσιν, οἱ
τὰς κακὰς ἢ βαρεῖς δυνάσας ἐπεγείροντες εἰς
τὸ κακοποιεῖν.

ΚΑΛΑΜΟΣ ἢ ΕΛΑΙΑ.

Διὰ καρτερίαν ἢ ἰσχύν ἢ ἡσυχίαν κάλαμος
ἢ ελαία ἤρξον. τὰ δὲ κάλαμος ὀνειδι-
ζομένη ὑπὸ τῆς ελαίας, ὡς ἀδυνατὰ ἢ ραδί-
ως ὑποκλινομένη πασι τοῖς ἀνέμοις, ὁ κάλα-
μος(θ) σιωπῶν ἐν ἐφθέρῃ. ἢ μικρὸν ὑπομεί-
νας, ἐπειδὴ ἄνεμος ἐπάρσεν ἰσχυρὸς, ὁ μὲν κά-
λαμος ὑποσεισθεὶς ἢ υποκλιθεὶς τοῖς ἀνέ-
μοις, διεσώθη. ἢ οἱ ελαία ἐπάρσεν ἀντέτεινε τοῖς
ἀνέμοις, κατελάσθη τῇ βίᾳ.

Επι-

Tibicen exercitum congregans, ac supe-
ratus ab hostibus, clamabat: ne occi-
datis me, ὁ viri, temerè & frustra; neminè
enim vestrum occidi. Præter enim æs istud,
nihil possideo. At illi ad ipsum dixerunt: ob
id magis morieris, quod cum non possis
pugnare, omnes ad pugnam excitas.

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod plus pec-
cant ii, qui malos & graves Principes con-
citant ad malè agendum.

ARUNDO & OLIVA.

De tolerantia & robore, & quiete Arun-
do & Oliva contendebant. Cum autem
Arundini probrum inferretur ab Olivâ, tan-
quam invalidæ, ac facile cedenti omnibus
ventis, Arundo silens nihil locuta est; & pa-
rumper præstolata, cum ventus flavit for-
tis, Arundo succussa, & submittens se ven-
tis facile servata est. Oliva autem, cum re-
stitisset ventis diffracta est per vim.

Affa-

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὲ δηλοῖ, ὅτι οἱ τῷ καιρῷ καὶ τοῖς κρείττοσιν αὐτῶν μὴ ἀντιστάμενοι, κρείττους εἰσι τῶν πρὸς μείζονας φιλονεικούντων.

ΛΥΚΟΣ καὶ ΓΕΡΑΝΟΣ.

Λύκος λαμῶν ὄστρον ἐπεπήγνυτο. ὁ δὲ γεράνω μισθὸν παρέξεν εἶπεν, εἰ τὸ κεφάλην αὐτῆς ἐκβαλεῖς, τὸ ὄστρον ἐκ τῆς λαμῆς αὐτῆς ἐκβάλῃς. ἢ ὅτι τῆς ἐκβαλεῖς, δολιχοδερῆς ἔσῃ, τὸ μισθὸν ἐπεζητήσῃ. ὅς τις γελάσας, καὶ τῆς ὀδόντας ἤξας, ἀρκεῖ σοι μισθός, ἔφη, τῆς καὶ μόνον, ὅτι ἐκ λύκος σῶματ' ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξήρες κέρων σῶαν μηδὲν παθεῖς.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς ἀνδρας, οἱ πνευσι δὲ πὸ κινδύνου διασωθέντες, τοῖς ἀεργέταις τοιαύτας ἀπονεύμασι χάριτας.

ΚΩΝΩΨ καὶ ΛΕΩΝ.

Κώνωψ πρὸς λέοντα ἐλθὼν εἶπε, εὐδὲ φοβῆμαί σε, εὐδὲ δυνατώτερός με εἰ. Εἰ δὲ μή, τί σοί ἐστιν ἢ δύναμις; ὅτι ξυφί τοῖς ὄνουσι, καὶ δάκνεις

Affabulatio.

Hæc fabula significat, quod ii qui temporibus, & præstantioribus se ipsis non resistunt, meliores sunt illis, qui cum majoribus contendunt.

LUPUS & GRUS.

Lupi faucibus os adhærebat. Hic autem Grui mercedem se præbiturum dixit, si, caput suum injiciens, os ex gutture extraheret. Hæc autem istud cum extraxisset, quippe quæ longo collo esset, mercedem efflagitabat. Qui subridens & dentes exacuens: sufficiat tibi merces, inquit, hoc & solum, quod ex Lupi ore, & dentibus exemeris caput saluum nihil passum (illæsum.)

Affabulatio.

Fabula ad viros, qui à periculo servati benefactoribus tales retribuunt gratias.

CULEX & LEO.

Culex ad Leonem veniens ait: neque timo te, neque fortior me es. Si autem non, quid tibi est, robur? (cum robore) quod

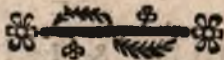

κνης τοῖς ὀδῶσι; τῆτο κὶ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ μαχο-
μένη ποιεῖ. ἐγὼ δὲ λίαν ὑπάρχω (καὶ ἰσχυρότερος.
εἰ δὲ θέλεις, ἐλθόμεν ἢ εἰς πόλεμον. ἢ σαλπί-
σας ὁ κώνωψ, ἐνεπήγετο δάκνων τὰ πρὸ τὰς ρί-
νας αὐτῆ ἀτριχὰ πρὸσωπα. ὁ δὲ λέων τοῖς ἰδί-
οις ὄνυξι κατελευεῖ ἑαυτὸν, ἕως ἔηρανάκησεν.
ὁ κώνωψ δὲ νικῆσας τὸν λέοντα, καὶ Καλπίσας,
καὶ Ὀπνίκιον ἄσας, ἐπάτο· ἀράχνης δὲ δεσμῶ
εμπλακειῖς, ἐσθιόμενος ἀπωδύρετο, ὅτι μεγίστοις
πολεμῶν, ὑπὸ ἀτελεῶς ζῶει τὴν ἀράχνης ἀπώ-
λετο.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τὸς καταβάλλοντας μέγα,
καὶ ὑπὸ μικρῶν καταβαλλομένους.

Τ Ε Λ Ο Σ.

quod laceras unguibus, & mordes denti-
bus? hoc & foemina cum viro pugnans,
facit. Ego verò longè sum te fortior. Si
autem vis, veniamus ad bellum. Et cum
tubâ cecinisset Culex, inhæsit mordens,
circa nares ipsius, glabras genas. Leo au-
tem propriis unguibus, destruxit (dilani-
avit) se ipsum, quândiù indignatus est. Cu-
lex autem, cum vicisset Leonem, & epini-
cium cecinisset, avolavit. Araneæ verò
vinculo implicitus, cum devoraretur, la-
mentabatur, quod cum maximis pugnans,
à vili animali Araneâ, periret.

Affabulatio.

Fabula ad eos qui prosternunt magnum
(aliquid) & à parvis prosternuntur.

FINIS.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ
ΜΥΘΟΣ,

ὁ τὰς νέας, εἰς πόνους, προτρέπων.

Μύρμηκες καὶ Τέττιγες.

Θέραις ἦν ἀκμή, καὶ οἱ μὲν τέττιγες μωρικῶς ἀνεβάλλοντο ζύντονον. τοῖς μύρμηξι δὲ πονεῖν ἐπῆει, καὶ ζυλλέγειν καρπὰς, ἐξ ὧν ἐμελλον τῷ χειμῶνι τραπεζήσασθαι. χειμῶνι δὲ ἐπιγεγονότος, μύρμηκες μὲν οἷς ἐπόναν, ἐτρέφοντο· τοῖς δὲ ἡ τέττιξ ἐτελεύτα πρὸς ἐνδειαν. ἔτω νεότης πονεῖν καὶ ἐφέλσασθαι, πρὸς τὸ γῆρας κακοπραγεῖ.

APHTONII SOPHISTÆ
FABULA,

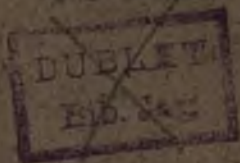
Quæ Juvenes, ad Laborem, hortatur.
Formicæ & Cicadæ.

Cicadæ olim in æstatis ardore, continuis cantibus indulgebant. Formicæ verò hyemis memores, laboribus, fructibusque colligendis operam dabant. Verum cum hyems advenisset, Formicæ iis quæ collegerant, pascebantur. Cicadas autem delectatio illa, eò indigentia perduxit, ut esurirent omnes & fame conficerentur. Sic Juventus, laborē fugitans, in Senectute male habet.

XVIII-1-1579